

Miikka Takalo

NUORTEN NÄKEMYKSIÄ UNICEFIN
VAPAAEHTOISTOIMINNASTA

Hoitotyön koulutusohjelma
2015

NUORTEN NÄKEMYKSIÄ UNICEFIN VAPAAEHTOISTOIMINNASTA

Takalo, Miikka
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Hoitotyön koulutusohjelma
Toukokuu 2015
Ohjaaja: Mikkonen-Ojala, Tiina
Sivumäärä: 39
Liitteitä: 1

Asiasanat: Unicef, vapaaehtoistyö, vapaaehtoistoiminta, nuoret aikuiset

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoilta, mitä he ajattelevat ja tietävät Unicefin sekä Porin Unicefin paikallisryhmän vapaaehtoistoiminnasta. Lisäksi tarkoituksena oli selvittää kokevatko opiskelijat vapaaehtoistoiminnan kiinnostavana vai eivät, millaiseen toimintaan he lähtisivät mukaan sekä millaista vapaaehtoistoimintaa he haluaisivat järjestöltä.

Opinnäytetyössä tarkasteltiin Unicef – järjestöä ja sen toimintaa Suomessa, mitä vapaaehtoisuus on ja mitkä vapaaehtoisjärjestöt liittyvät lapsiin ja nuoriin sekä millainen on nuorten aikuisten ajankäyttö. Opinnäytetyön tavoitteena on, että Unicefin Porin paikallisryhmä tavoittaa nuoret entistä paremmin ja saa nuoria enemmän osallistumaan Unicefin toimintaan.

Opinnäytetyön tutkimuskysely toteutettiin e-lomakkeella, joka lähetettiin Satakunnan ammattikorkeakoulun Porin kampusten opiskelijoiden sähköpostiin. Kyselylomakkeet lähetettiin 2833 opiskelijalle ja kyselyyn vastasi 280 opiskelijaa. Yli puolet näistä vastaajista halusi tehdä vapaaehtoistyötä sekä koki sen kiinnostavana. Auttamisen halu oli suurin syy miksi vapaaehtoistyötä haluttiin tehdä ja ajanpuute taas nähtiin suurimaksi esteeksi. Unicefin toimintaa pidettiin tärkeänä ja sen toiminnasta tiedettiin jossain määrin. Unicefin Porin paikallisryhmän toiminta oli vierasta vastaajille. 280 vastaajasta 13 henkilöä halusi kuulua järjestön paikallisryhmän toimintaan ja heistä muutama jätti yhteystietonsa paikallisryhmälle liittyäkseen ryhmään.

Unicefin Porin paikallisryhmä voi kyselytutkimuksen tulosten avulla pyrkiä kehittämään toimintaansa sekä saamaan paremman kosketuksen nuoriin aikuisiin. Paikallisryhmä voi myös jakaa näitä tuloksia muiden kuntien paikallisryhmien kanssa sekä järjestää lisätutkimuksia esimerkiksi vapaaehtoisuuden motiiveista, vapaaehtoisten ajankäytöstä sekä toiminta ehdotuksista.

YOUNG PEOPLE'S VIEWS UNICEF VOLUNTARY ACTIVITIES

Takalo, Miikka

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Nursing

May 2015

Supervisor: Mikkonen-Ojala, Tiina

Number of pages: 39

Appendices: 1

Keywords: Unicef, voluntary service, voluntary, young adults

The purpose of this thesis was to find out what the students of the Satakunta University of applied sciences think and know about the Unicef's, and the Pori's local Unicef –group's voluntary activities. In addition to the purpose was to examine does these students find voluntary activity interesting or not, what kind of activities they would like to do and what kind of activities they would like to see from these voluntary agencies.

The thesis examined Unicef and its activities in Finland, what volunteering is and which voluntary organizations is related to children and young people and what kind is the use of time of young adults. The goal of this thesis is that the Pori's local Unicef -group can reach young people more effectively and get more young people to participate in Unicef's activities.

Thesis research was done by the e-form, which was sent to the Satakunta University of applied sciences Pori's campuses students with email. Questionnaires were sent to the 2833-student and the questionnaire was answered by 280 students. More than half of these respondents wanted to do voluntary work and found it interesting. The desire to help other people was the main reason why respondents wanted to do voluntary service and the lack of time was seen the biggest barrier for doing voluntary service. Unicef's activities was considered important, as well as its activities was known to a certain extent. Pori's local Unicef –group's activities were known by little by the respondents. 13 of 280 respondents wanted to be part of this local group, and a few of them gave their contacts for the group to join them.

Pori's local Unicef -group can use the results of the survey to develop their activities and make a better contact with young adults. The local group could also share these results with other municipality's local groups as well as arrange additional researches for example about volunteer motivations, their use of time and activity suggestions.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	UNICEF SUOMESSA	6
3	VAPAAEHTOISTYÖ.....	8
3.1	Vapaaehtoistoiminta Suomessa	9
3.2	Vapaaehtoistyö sosiaali- ja terveysalalla	12
3.3	Vapaaehtoistyön haasteet.....	14
4	NUORET AIKUISET	15
4.1	Nuorten aikuisten ajankäyttö	15
5	OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKITTAVAT KYSYMYKSET.....	18
5.1	Kohderyhmä.....	18
6	AINEISTONKERUUMENETELMÄN VALINTA	19
6.1	Kvantitatiivinen tutkimus.....	19
6.2	Strukturoidun kyselylomakkeen laadinta.....	20
7	AINEISTONKERUU	24
8	TULOKSET	24
9	OPINNÄYTETYÖN LUOTETTAVUUS JA EETTISYYS	31
10	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	33
11	OPINNÄYTETYÖN ARVIOINTI	36
	LÄHTEET	38
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Unicef (United Nations Children's Fund) perustettiin auttamaan Euroopan lapsia toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1946. Järjestön työ perustuu YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen turvaamiseen, jonka tärkeimpinä tavoitteina ovat perusoikeuksien; terveyden, koulutuksen, tasa-arvon ja turvan takaaminen kaikille lapsille maailmalla kansallisuudesta, uskonnosta tai poliittisesta vakaumuksesta riippumatta (Suomen Unicefin [www-sivut](#), 2014.) Suomen Unicef ry – järjestö perustettiin vuonna 1967. Suomessa järjestön päätehtäviin kuuluvat varojen keruu järjestön kehitysohjelmiin ja hätäapuun sekä monipuolisen vaikuttamis- ja tiedotustyön tekeminen lapsen oikeuksien puolesta. Suomessa järjestön toiminnassa toimii noin 2000 vapaaehtoista. (Suomen Unicefin [www-sivut](#), 2013.)

Nuorten osallistuminen vapaaehtoistyöhön on nykypäivinä vähentymään päin (Suomen virallinen tilasto, 2009) Nuori tuo järjestölle omaa tietoaan, taitoaan sekä näkemystään, jotka mahdollistavat järjestön toiminnan kehittämistä sekä vaikutusta. Aktiivinen toiminta järjestössä tarjoaa nuorelle mahdollisuuden kehittää ja syventää tietoisuuttaan, osaamistaan sekä sosiaalista verkkoaan, joita nuori voi hyödyntää omassa työelämässään. (Mannerheimin lastensuojeluliiton [www-sivut](#), 2014.)

Tämä opinnäytetyö toteutettiin yhteistyössä Suomen Unicefin Porin paikallisryhmän kanssa. Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, mitä nuoret ajattelevat vapaaehtoistoiminnasta sekä Unicefista. Lisäksi selvitettiin heidän halukkuuttaan tehdä vapaaehtoistyötä ja osallistumista eri vapaaehtoistoimintoihin. Tavoitteena on, että Unicefin Porin paikallisryhmä kykenee tavoittamaan nuoret entistä paremmin ja saa heidät enemmän osallistumaan Unicef -toimintaan.

Työssä käsitellään Unicef – järjestöä ja vapaaehtoistyötä sekä niiden toimintaa ja toteutumista Suomessa. Lisäksi selvitetään, mitä tarkoitetaan nuorilla aikuisilla ja käsitellään heidän ajankäyttöään aikaisempien tutkimusten perusteella.

2 UNICEF SUOMESSA

Unicefin tehtävänä on tukea ja turvata heikoimmassa asemassa olevien lasten oikeuksia. Siihen kuuluvat oikeus terveyteen, koulutukseen, suojeluun ja tasa-arvoon. Lisäksi Unicef suorittaa katastrofin, sodan tai kriisin yhteydessä hätäapua lasten suojelemiseksi. Järjestön laatimat vuosituhattavoitteet ohjaavat järjestön työtä ja ne laaditaan maailmanlaajuisesti yhteistyössä muiden valtioiden kanssa. Suomen osuus Unicefin toiminnassa perustuu enimmäkseen kotimaassa suoritettavaan varojenkeruuseen sekä valistukseen (Suomen Unicefin [www-sivut](http://www.unicef.fi), 2014.)

Suomessa Unicefin järjestön varojenkeruun tuloista suurin osa on peräisin vapaaehtoisten kuukausilahjoituksista. Näitä lahjoituksia järjestö saa mm. yksityishenkilöiltä, yrityksiltä, säätiöiltä sekä valtiolta. Lahjoitusten avulla järjestö kykenee suoriutumaan tehokkaammin tehtävistään esim. rokotusten, puhtaan veden saannin, perusterveydenhuollon, koulutuksen sekä suojelun järjestämisessä. Vapaaehtoisessa lahjoituksessa on myös mukana kertalahjoitus, jolloin lahjoituksen maksava henkilö valitsee lahjoitettavan summan järjestölle ja voi itse päättää, lahjoittaako rahan lasten hätäapurahastoon, josta järjestö tarjoaa lapsille apua kriisien aikana. Toisena vaihtoehtona on lahjoittaa raha lastenrahastoon, josta varat käytetään heikoimmassa asemassa olevien lasten hyväksi. Lisäksi muita varinkeruumenetelmiä ovat katukeräys sekä erilaiset tuotemyynnit (Suomen Unicefin [www-sivut](http://www.unicef.fi), 2014.)

Toinen Suomen Unicefin keskeinen tehtävä on tiedottaa suomalaisille lasten oikeuksista ja lasten tilanteesta muualla maailmassa sekä vaikuttaa oikeuksien toteutumiseen niin arjessa kuin poliittisissa päätöksissäkin. Tämä toteutuu järjestön järjestämällä tiedotustilaisuuksilla eri yhteisöissä sekä tiedotusmateriaalin jakona. Tähän materiaaliin kuuluvat Suomen Unicefin julkaisema lehti, jossa järjestö kertoo mm. omasta toiminnastaan. Lisäksi järjestö jakaa ihmisille Suomessa erilaisia teemakohdaisia esitteitä sekä muuta tiedottavaa havaintomateriaalia. Lisäksi Unicef lisää vaikuttavuuttaan tekemällä yhteistyötä eri ministeriöiden, tahojen sekä toisten järjestöjen kanssa. Järjestön toimintaan kuuluu keskeisesti myös yhteistyö eri koulujen ja oppilaitosten kanssa. Peruskouluille ja lukioille tarkoitettuihin järjestön laatimiin ta-

pahtumiin osallistuu vuosittain lähes 200 000 lasta ja nuorta (Suomen Unicefin www-sivut, 2013.)

Vuonna 2012 ”School for Africa” – kampanjaan osallistui Suomesta lähes 1000 koulua sekä 200 000 oppilasta keräämällä varoja kampanjalle. Varojenkeruun tarkoituksena oli auttaa kampanjaa järjestämään lapset kouluun Afrikan köyhimmissä maissa. Suomen peruskoulujen sekä lukioden varainkeruun tuotto oli yhteensä 1,2 miljoonaa euroa. Tämä rahasumma riittäisi kattamaan esimerkiksi Mosambikissa 120 000 lapsen koulunkäyntiä vuoden ajaksi (Suomen Unicefin vuosikertomus 2012, 26.)

Unicef sekä Nuori Kulttuuri toteuttivat ”Mukaan!” – kampanjan, jonka tarkoituksena oli parantaa vammaisten lasten mahdollisuuksia osallistua harrastus- sekä vapaa-ajan toimintaan kaikilla alueilla. Kampanjassa haastettiin kaikki suomalaiset harrastus- sekä vapaa-ajan toimijat esteettömään toimintaan (Mukaan! kampanjaesite 2013). Kampanjasta tiedotettiin eri puolella Suomea järjestettävillä aluetapahtumilla, joilla pyrittiin saamaan mahdollisimman paljon eri tahoja osallistumaan mukaan kampanjaan (Nuori Kulttuurin www-sivut, 2014). Kampanja oli osa Unicefin vuoden 2014 lapsien oikeus -päivää, jolloin lapsen oikeuksien sopimus täytti 25 vuotta (Suomen Unicefin www-sivut, 2014.)

Unicef järjesti keväällä 2014 ympäri Suomea seitsemännentoista JANO-kampanjan keräyksen. Keräykseen osallistui 40 kuntaa ja lipaskeräyksen kokonaistuotto oli yli 100 000 euroa. Kampanjan tarkoituksena oli lahjoitusten avulla auttaa Syyriassa hättää kärsiviä lapsia. Lahjoituksien avulla hankittiin syyrialaisille lapsille puhdasta vettä, hätäapuravintoa, rokotteita ja hygieniatarvikkeita. Lisäksi lahjoituksilla hankittiin lapsille kriisitukea ja parempaa mahdollisuutta päästä kouluun (Suomen Unicefin www-sivut, 2014).

Unicef on ollut aktiivisesti mukana vuosittain järjestetyssä Nenäpäivä-kampanjassa. Suomessa kampanja perustettiin vuonna 2004 Suomen Punaisen Ristin, Kirkon Ulkomaanavun ja Suomen Unicefin yhteistoiminnasta. Kampanjan toiminnassa on ollut monia muitakin järjestöjä; mm. Pelastakaa Lapset, Plan Suomi Säätiö, Suomen Lähetysseura, Fida International, Solidaarisuus ja SASK. Kampanja sai Ulkoasiainministeriön kehitysyhteistyövaroista tukea tiedottamiseen. Kampanjan avulla kerätään va-

roja maailman köyhimmissä oloissa elävien lasten hyväksi ja pyritään lisäämään suomalaisia osallistumaan varainkeräykseen. Kampanjan tuottamilla varoilla tuetaan lapsien koulutusta, perheiden ja yhteisöjen vahvistamista sekä terveyden ja hyvinvoinnin edistämistä kriisimaissa. Vuonna 2013 järjestetty nenäpäivä tuotti n. kolme miljoonaa euroa. Näillä varoilla rahoitettiin tuhansien lapsien koulun käynti, HIV-tartunnalta suojaamisen sekä malariaverkkojen järjestäminen. (Nenäpäivä-kampanjan www-sivut, 2014.)

3 VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyöllä tarkoitetaan yksittäisten ihmisten tai yhteisöjen hyväksi tehtyä toimintaa, josta yleensä ei makseta palkkaa tai saada materiaalista palkkiota. Kuitenkin vapaaehtoistyötä ajavat järjestöt sekä organisaatiot saattavat korvata vapaaehtoistoimintaan osallistujille palkkioita tai rahallista korvausta, jota voivat olla esimerkiksi matkakorvaukset. (Mannerheimin lastensuojeluliiton nuortennetin www-sivut, 2014) Vapaaehtoistyötä tekevä henkilö on sitoutunut tekemään tätä työtä omasta vapaasta tahdostaan, eli vapaaehtoistoimintaa ei ole sellainen toiminta, johon henkilö jollakin tavalla painostetaan tai pakotetaan. Vapaaehtoistyötä voi tehdä kuka tahansa iästä ja asuinpaikasta riippumatta kykyjensä, aikataulunsa ja voimavarojensa mukaan (Espoon vapaaehtoisverkoston www-sivut, 2014). Kuitenkin jotkut järjestöt vaativat vapaaehtoistyöntekijöiltään 18 vuoden tai vanhempaa ikää ja sekä koulutusta että työkokemusta. Ulkomailla suoritettava vapaaehtoistoiminta vaatiikin näitä edellytyksiä; esimerkiksi tällaisia vaaditaan Suomen Punaisen Ristin avustustyöntekijältä (Suomen punaisen ristin www-sivut, 2014.)

Muiden ihmisten auttaminen synnyttää yksilöä sekä yhteiskuntaa tukevia sidoksia ja yhteisöllisyyttä. Pitkäjänteisyydellään, sosiaalisilla kontakteillaan sekä mielekkäällä harrastustoiminnalla auttaminen on muodoltaan varsin palkitsevaa. Ihmisen yhteys muihin tekee hänestä kokonaisen ja samalla syntyy merkitys omaan olemassaoloon jolloin ihminen tuntee itsensä tarpeelliseksi. Vapaaehtoistyössä voidaan kokea itsekyyden sekä epäitsekyyden tasapaino kykenemällä auttamaan muita ihmisiä omien

intressien pohjalta (Kivikoski-Hannula, 2013.) Vapaaehtoistyössä auttaminen itsessään kiinnostaa enemmän naisia, kun taas toiminta sekä sosiaalisuus kiinnostavat miehiä. Kuitenkin sekä naiset että miehet pyrkivät vapaaehtoistyössä hakemaan yhteisöllisyyttä, sosiaalisia kontakteja sekä vertaistukea (Raha-automaattiyhdistyksen www-sivut, 2010.)

3.1 Vapaaehtoistoiminta Suomessa

Vapaaehtoistoimintaan osallistuu noin kolmannes suomalaisista ja etenkin nuorten suhtautuminen vapaaehtoistoimintaan on ollut myönteistä. Suomessa vapaaehtoistoimintaan osallistunut henkilö tekee vapaaehtoistyötä ensisijaisesti omasta halusta auttaa muita (Kivikoski-Hannula, 2013.) Täten moni hakeutuu yksinomaan järjestötoimintaan, jossa voidaan tarjota apua sekä vertaistukea ihmisille (Raha-automaattiyhdistyksen www-sivut, 2010.) Tutkimuksissa nousee esiin, että muissa Pohjoismaissa nähdään taas mahdollisuuden vaikuttaa ja uudenoppimisen olevan ensisijaisia syitä ihmisten osallistumisena vapaaehtoistoimintaan (Kivikoski-Hannula, 2013.)

Suomessa vapaaehtoistoiminta saa tukea yksittäisiltä henkilöiltä, kunnilta, toisilta järjestöiltä ja organisaatiota sekä valtiolta. Esim. Raha-automaattiyhdistys tukee vapaaehtoistoimintaa mm. projekti- ja kohdennetulla toiminta-avustuksella. Vuonna 2010 RAY tuki 16 miljoonalla eurolla 169 avustuskohdetta. RAY:n yleisavustuksella on tuettu samana vuonna 204 eri järjestöä 64 miljoonalla eurolla (Raha-automaattiyhdistyksen www-sivut, 2010.)

Suomessa toimii lukuisia eri vapaaehtoisjärjestöjä, joista moni keskittyy antamaan apua ulkomaille. Näitä ovat Unicefin lisäksi mm. Suomen Punainen Risti (SPR), Amnesty International, Pelastakaa Lapset Ry ja Kansainvälinen vapaaehtoistyö Ry. Mannerheimin Lastensuojeluliiton toiminta taas kohdistuu pääosin Suomeen (Varsinais-Suomen nuorisotiedotusportaalin www-sivut, 2014). Moni järjestö on keskittynyt Unicefin tavoin lasten sekä nuorten auttamiseen. Näitä ovat mm. Pelastakaa Lapset Ry, Mannerheimin Lastensuojeluliitto, SPR sekä ICYE Maailmanvaihto. Kuitenkin lasten ja nuorten auttamisen lisäksi nämä järjestöt tukevat ja auttavat myös muita

ikä- sekä kohderyhmiä (Suomen punaisen ristin www-sivut, 2014, Pelastakaa lapset ry:n www-sivut, 2014.)

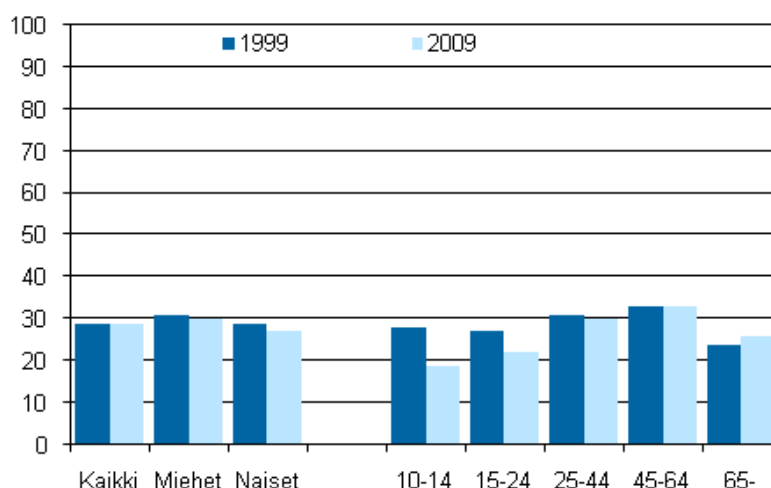
Vapaaehtoistyötä pidetään kolmannen sektorin työn merkittävämpänä kulmakivenä ja sillä voidaan täydentää, korvata ja uudistaa julkisia palveluja. Vapaaehtoistyö voidaan nähdä työkaluna, jonka tehtävänä on paikata julkisen järjestelmän vajeita. Vapaaehtoistyö korostuu tilanteissa, joissa ongelmat on järjestelmässä sivuutettu, unohdettu tai joiden hoitamiseen ei riitä aikaa tai rahaa (Koski, Paakkunainen 2012, 9.) Vapaaehtoistyön kansantaloudellista arvoa voidaan tarkastella, jos järjestöjen suorittamia työtuntimääriä sekä työn rahallista arvoa verrataan julkisen sektorin toimintaan. Asiaa voidaan tarkastella Juhani Laasanen tutkimuksen ”Vapaaehtoistyön kansantaloudelliset vaikutukset” – raportin kuvaajalla (Taulukko 1) (Laasanen 2011, 7, 19). Tutkimuksessa kohteena oli neljä OK -opintokeskuksen jäsenjärjestöä, jotka olivat Mannerheimin Lastensuojeluliitto (MLL), Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö (SPEK), Suomen 4H-liitto (4 H) ja Suomen Punainen Risti (SPR) (Laasanen 2011, 7). Näiden järjestöjen vapaaehtoistyön kansantaloudellista vaikutusta oli laskettu vastaavassa tilanteessa, jos julkinen sektori olisi hoitanut vastaavat tehtävät. Tämä kansantaloudellinen vaikutus muodostui, kun järjestöjen suorittamaan toimintaan suunnattu rahallinen panostus ja työssä kertynyt työmäärä laskettiin BKT:n nettomuutoksena, kun vastaava työ korvattaisiin julkisen sektorin toimesta tehdyllä palkkatyöllä (Laasanen 2011, 19.)

Taulukko 1. Järjestöjen vapaaehtoistyön kansantaloudellinen arvo yhteensä ja yhtä työtuntia kohti (Laasanen 2011, 19.)

Järjestö	Vapaaehtoistyön tuntimäärä/vuosi	Vapaaehtoistyön arvo, milj. €	VE-työn arvo, €/tunti	VE-työn alkup. arvo, €/tunti	Tuotos, €/tunti / panos, €/tunti
MLL	916 672	9,5 - 15,0	13,31	1,55	8,6
SPR	2 064 415	27,7 - 45,0	17,63	2,94	6,0
4 H	320 000	3,3 - 5,5	13,75	2,13	6,5
SPEK	7 418 853	60,2 - 97,4	10,84	1,68	6,4
Yht/ pain. keskiarvo	10 719 940	100,7 - 162,9	12,44	1,93	6,5

Vapaaehtoistyön kansantaloudellisia vaikutuksia kuvaavasta mallista voidaan nähdä vapaaehtoistyön rahamäärän arvo vapaaehtoisjärjestöjen tuottaman tuloksen sekä alkuperäisen tilanteen erotuksella. Tuloksissa tuodaan ilmi yhteiskunnalle aiheutuva rasite, jos julkinen sektori hoitaisi kyseiset tehtävät korkeammalla tuntihinnalla sekä rahallista säästöä yhteiskunnallisella tasolla, kun työt suoritetaan vapaaehtoistyönä. Esimerkiksi tämä rasite voidaan nähdä kuvaajasta (Kuvio 1); SPR:n vapaaehtoisen ansioituva rahallinen arvo vapaaehtoistyöstä on 2,94 euroa tunnilta. Jos kyseinen vapaaehtoinen olisi julkisen sektorin palkallinen työntekijä, niin hänen ansionsa olisi 17,63 euroa tunnilta. Äsken mainitun esimerkin mukaan voidaan sanoa, että vapaaehtoistyö on halvempaa yhteiskunnalle kuin julkisen sektorin toimesta tehty työ. (Laasanen 2011, 19.)

Vuosien 1999 - 2009 aikana vapaaehtoistyö lasten ja nuorten osalta oli huomattavasti vähentynyt. Vuonna 1999 vapaaehtoistyöhön osallistui 10–14 vuotiaista noin 28 % kaikista nuorista, kun taas vuonna 2009 samaa ikäluokkaa edustavia osallistui enää 19 % vapaaehtoistyöhön. Samalla myös 15–24 ikäisten suomalaisten osallistuminen vapaaehtoistyöhön oli vähentynyt. Ainoana erona oli, että yli 60 vuotta täyttäneet olivat osallistuneet vapaaehtoistyöhön ahkerammin kuin 10 vuotta sitten. Muuten koko väestön tasolla tilastoissa ei ole tapahtunut muutoksia (Kuvio 1) (Suomen virallinen tilasto, 2009)

Kuvio 1. Vapaaehtoistyötä kuukauden aikana tehneiden osuus sukupuolen sekä iän mukaan vuosina 1999 ja 2009, 10 vuotta täyttäneet, % (Suomen virallinen tilasto, 2009.)

Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) tutkimuksen mukaan vapaaehtoistyö lisää hyvinvointia. Vapaaehtoistyössä olevat ihmiset ovat myös tutkimuksen mukaan keskimäärin tyytyväisempiä ja voivat paremmin. Raportissa ilmenee, että vapaaehtoistyö on yleisempää Pohjoismaissa kuin muualla Euroopassa ja näistä Tanska, Suomi ja Ruotsi ovat EU:n kärjessä. Pohjoismaiden hyvinvoinnin; väestön tyytyväisyyden, hyvä terveyden sekä korkeakoulutuksen ansiosta ihmiset hakeutuvat enemmän vapaaehtoistyön sekä hyväntekeväisyystyön pariin. Suomalaisista täysi-ikäisistä osallistuu vapaaehtoistyöhön 43 prosenttia, kun taas koko EU:n keskiarvo on 20 prosenttia. Suomalaisista seitsemän prosenttia tekee vähintään viikoittain vapaaehtoistyötä. Vapaaehtoistyö on yleisintä 45–50-vuotiaiden ikäryhmän keskuudessa (McCloughan, Batt, Costine, Scully 2011.) Vapaaehtoistyö on kasvattanut suosiotaan yhteisöllisyyden sekä netissä toimivan vertaistuen avulla. Näihin vapaaehtoistyön muotoihin osallistuneet henkilöt panostavat siihen keskimäärin 1 – 20 tuntia kuukaudessa sekä lisäksi he ovat hyvin sitoutuneita toimintaan (Rahautomaattiyhdistyksen www-sivut, 2010.)

3.2 Vapaaehtoistyö sosiaali- ja terveysalalla

Vapaaehtoista työtä tarjoavat sosiaali- ja terveysjärjestöt kuuluvat kolmannen sektorin toimintaan. Nämä järjestöt kustantavat toimintansa mm. julkisilla avustuksilla, palveluiden myynnillä sekä varain-hankinnoilla. Nämä sosiaali- ja terveysjärjestöt organisoivat vapaaehtoistoimintaa sekä vertaistukea, tuottavat alan palveluita sekä välittävät että tuottavat tietoa (Hasko, Penttilä, 2012, 16.) Näiden järjestöjen vapaaehtoiset täydentävät sosiaali- ja terveysalan tarjoavia palveluita vapaaehtoisien ajalla, tiedoilla, taidoilla sekä kokemuksella. Vapaaehtoisuus toimii niin itse sairaaloissa ja hoitolaitoksissa kuin niiden ulkopuolella. Esimerkiksi vapaaehtoiset voisivat hoitokodissa tai palvelukodissa tukea potilaita sekä omaisia viriketoiminnalla, päivittäisissä toiminnoissa avustamisessa sekä yksinkertaisesti pitämällä seuraa (Kivikoski-Hannula, 2013.)

Vapaaehtoistyössä ei ole kyse ammattiauttamasta, vaan puhutaan maallikkoauttamisesta, jossa vapaaehtoisella ei välttämättä ole ammatillista pätevyyttä. Vapaaehtois-

työllä ei täten voida korvata ammattilaisen työtä eikä ammatillisella työllä voida myöskään korvata vapaaehtoistyötä. Sofia Haskon sekä Noora Penttilän kirjallisuuskatsauksen mukaan vapaaehtoistyön sekä ammatillisen työn yhteistyön tärkeäksi edistäjäksi ilmaantui näiden tahojen selkeä vastuunjako toistensa välillä. Tutkimuksen mukaan parhaimmillaan vapaaehtoistyö sekä ammatillinen työ täydentävät toisiaan ja ovat edistävässä vuorovaikutuksessa toistensa kanssa (Hasko, Penttilä, 2012, 48.)

Suomessa lukuisat vapaaehtoiset tukevat esim. syöpäjärjestöjen toimintaa valvotulla vapaaehtoisella tukihenkilötoiminnalla. Tukihenkilönä toimivat vapaaehtoiset saavat koulutusta sekä ohjausta työhönsä. Nämä vapaaehtoiset ovat usein sairastaneet syöpää ja toimivat siten tukihenkilöinä niille henkilöille jotka ovat sairastuneet samaan syöpään. Samalla tukihenkilötoimintaa tarjotaan sairastuneen omaisillekin. Tukihenkilötoimintaan myös kuuluu erilaisten keskusteluryhmien ja harrastuskurssien järjestäminen sairastuneelle ja hänen omaisilleen (Kivikoski-Hannula, 2013.)

Suomessa vapaaehtoistoimintaa harjoittaa mm. Suomen sosiaali- ja terveys ry eli SOSTE. Se on valtakunnallinen järjestö, johon kuuluu yhteensä yli 200 sosiaali- ja terveysalan järjestöä sekä muita eri yhteistyötahoja. SOSTE on mukana vapaaehtoistoiminnan edistämisessä, jossa se harjoittaa mm. tutkimustoimintaa, arvioinnin ja kehittämisen edistämistä, toimintaympäristön seuraamista, rahoituksen turvaamista, lainsäädäntöön vaikuttamista sekä vapaaehtoistyön merkityksen esilletuonnissa. Yrityksen vapaaehtoispalvelun tarjontaan kuuluu asiantuntijaviestintää, räätälöityä tuen antamista, materiaalityötuotannon tukemista sekä neuvontaa ja ohjausta (SOSTE:n www-sivut, 2015.)

SOSTE:n mukaan suomen sosiaali- ja terveysjärjestöjen toiminta pohjautuu pääsääntöisesti vapaaehtoiisiin. Noin 500 000 vapaaehtoista on mukana sote-järjestöjen vapaaehtoistoiminnassa. Kansainvälisellä tasolla Suomen vapaaehtoisten määrä on korkeaa luokkaa, noin 40 % yli 10-vuotiaista on osallistunut vapaaehtoistoimintaan viimeisen vuoden aikana. Vuonna 2013 tehdyn järjestöbarometrin tuloksien mukaan vapaaehtoisten määrä on kasvanut tai pysynyt samoissa määrissä 78 %:lla sosiaali- ja terveysalan järjestöissä. Kuitenkin nämä yritykset näkevät vapaaehtoisten määrän olevan riittämätön (SOSTE:n www-sivut, 2015.)

Sote-järjestöjen vapaaehtoiset eivät saa palkkaa vapaaehtoistyöstä, mutta SOSTE:n mukaan vapaaehtoiset kokevat toiminnan olevan mielekästä, josta he saavat iloa ja elämänsisältöä. SOSTE näkee ihmisten vapaaehtoistoimintaan osallistumisessa tärkeimpänä asiana auttamisen halun sekä ajan hyödyllisen käytön motiivit. Vapaaehtoistoimintaan osallistumisen esteinä taas nähdään ajanpuute sekä että ihmisiä ei ole pyydetty osallistumaan toimintaan. SOSTE:n mukaan suomalaiset osallistuisivat enemmän vapaaehtoistoimintaan jos heitä siihen vain pyydettäisiin. Järjestö kertoo iäkkäimpien ihmisten olevan aktiivisimpia vapaaehtoisia ja että nuoret ihmiset ovat taas motivoituneimpia auttamaan tuntemattomia henkilöitä (SOSTE:n www-sivut, 2015.)

3.3 Vapaaehtoistyön haasteet

Vapaaehtoisjärjestöt kaipaavat Suomessa tällä hetkellä enemmän vapaaehtoisia työntekijöitä varainkeruuseen, eri tapahtumien järjestämiseen, vaikuttamistyöhön sekä vertais- ja tukihenkilötoimintaan. Järjestöt potevat vapaaehtoistoiminnan resurssipuutaa. Osasyynä siihen pidetään kuntien tarjoaman taloudellisen tuen vähäisyyttä. Toisaalta julkinen sektori usein asettaa epärealistisia odotuksia vapaaehtoisjärjestöille (Raha-automaattiyhdistyksen www-sivut, 2010.) Suomessa haasteena on, että entistä useampi henkilö ei ole valmis sitoutumaan vapaaehtoistoimintaan, vaan haluaa tehdä tätä toimintaa vain hetkellisesti. Kansalaistoimintaa tutkinut kirkkososiologi Anne Birgitta Pessi sanoo, että yli puolet niistä ihmisistä, jotka eivät ole mukana vapaaehtoistoiminnassa, osallistuisivat toimintaan, jos heitä siihen vain pyydettäisiin (Kivikoski-Hannula, 2013.)

Eurofound-raportin mukaan monia ihmisiä kiinnostaa vapaaehtoistyö ja he haluaisivat tehdä sitä, mutta eri syistä johtuen he eivät osallistu siihen. Tämä näkyy etenkin vähäisesti koulutusta saaneiden keskuudessa. Vapaaehtoistyössä tulisi kiinnittää huomiota niihin tekijöihin, jotka estävät sekä lannistavat ihmisiä pääsemään vapaaehtoistyön pariin, kuten tiukka erityisosaamisen tai koulutuksen vaatiminen osallistujilta (McCloughan, Batt, Costine, Scully 2011.) Tulevaisuudessa vapaaehtoistoiminnassa mukana olevien organisaatioiden tulisi enemmän keskittyä ihmisten itsensä

toteuttamiseen sekä tiedottaa organisaatiota ja sen toimintaa enemmän sekä rohkeammin (Kivikoski-Hannula, 2013.)

4 NUORET AIKUISET

Nuori aikuinen -käsite on ikäryhmittelyn osalta haasteellista määritellä, sillä se sisältää hyvin erilaisia ryhmiä niin elämäntilanteiltaan, arvoiltaan kuin kulttuureiltaan. Esimerkiksi 18–29-vuotiaita pidetään valtionhallinnon näkökulmasta nuorina aikuisina. Kuitenkin myös yli 30-vuotiaita voidaan luokitella nuoriksi aikuisiksi. Tällöin puhutaan pidentyneen nuoruuden kulttuurista. Kirkon näkökulmasta henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita, on nuori aikuinen. Nuori aikuisuus voidaan nähdä myös tietynlaisena sekä yksilökohtaisena elämänasenteena tai maailmankuvana. Tyypillisinä piirteinä nuoren aikuisen elämäncuvassa pidetään asettumattomuutta sekä itsenäistymisen ja identiteetin muodostumisvaihetta. Nuoren aikuisuuden rajaa ei hälvännä perheen perustaminen tai vakiintunut elämäntilanne, sillä monet lapsiperheiden vanhemmat pitävät vielä itseään nuorina aikuisina (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon www-sivut 2014.)

4.1 Nuorten aikuisten ajankäyttö

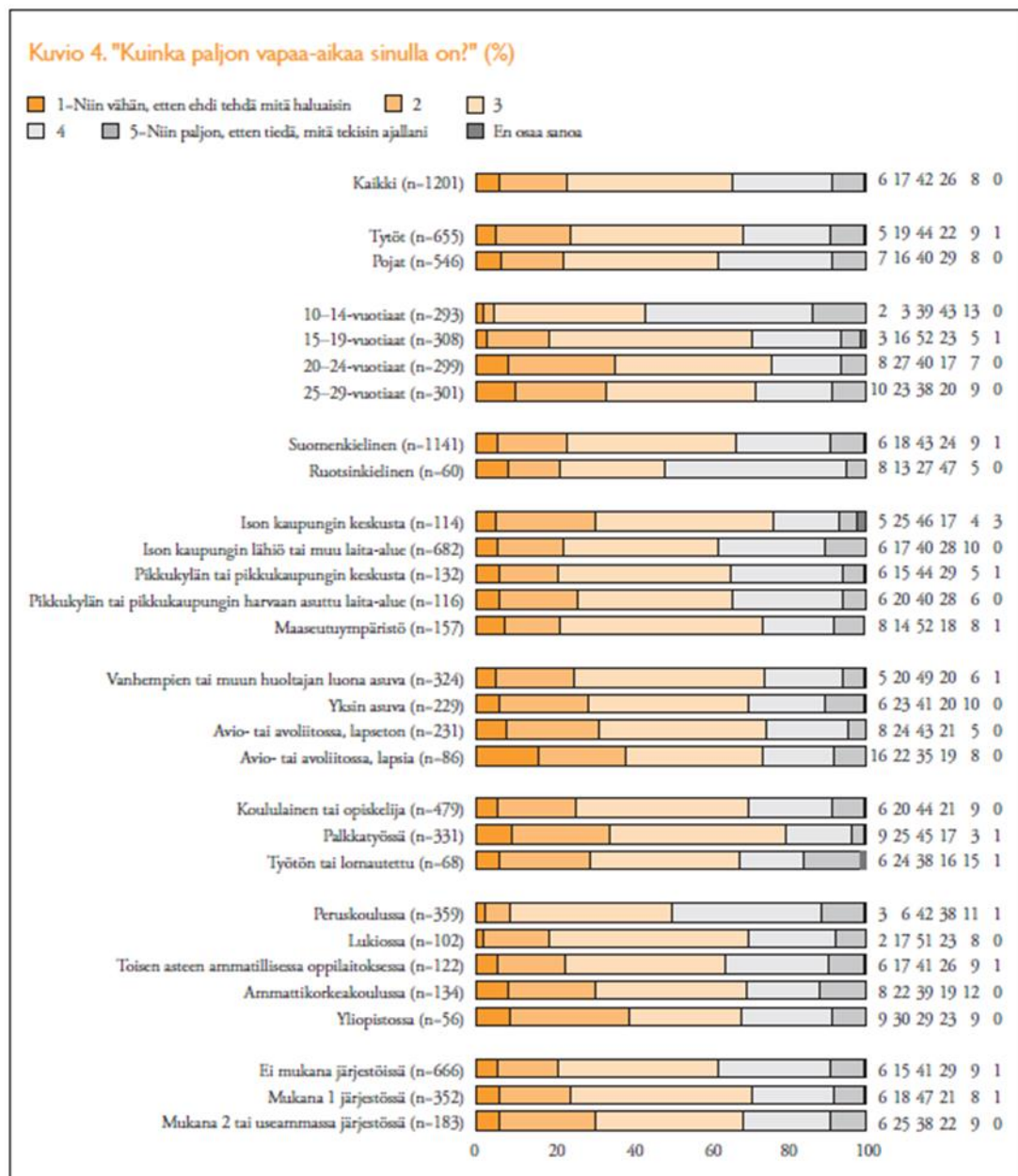
Ajankäyttö on jokaiselle ihmiselle henkilökohtainen määre, joka perustuu oman arjen askareisiin sekä tapahtumiin. Vapaa-aika on yksi ajankäytön tärkeimmistä tekijöistä, joka on osana ihmisen hyvinvointia. Viime aikoina vapaa-ajan määrä on lisääntynyt ja sitä mukaa sen tärkeys on kasvanut. Etenkin nuorten ikäryhmää tämä kehitys nähdään koskettavan (Myllyniemi 2009, 8.)

Kuten ajankäytön, myös vapaa-ajan määrittelemine ei ole yksiselitteistä, vaan se on henkilökohtaista ja siksi sitä on hankalaa määritellä eri ikäryhmien välillä. Vapaa-ajalle ei voida yleensä määrittää tarkkoja rajoja, sillä eri ajanviettotavat koetaan enemmän tai vähemmän vapaa-ajaksi. Työssä käyvä, opiskeleva tai perhettä perustava ihminen voi tulkita vapaa-ajan käsitteen täysin erilailla toisiinsa nähden ja jokai-

nen heistä tulkitsee henkilökohtaisesti oman vapaa-ajan määrää ja sen arvokkuutta (Myllyniemi 2009, 8.) On hyvä pohtia, onko vapaa-aika arvokkaampaa ihmiselle, jolla sitä on vähän tai sitä on paljon. Esimerkiksi toisilla ihmisillä vapaata aikaa on niin vähän, etteivät he ehdi tehdä vapaa-ajalla sitä mitä he haluaisivat, kun taas toisilla vapaa-aikaa voi olla niin paljon, etteivät he oikein tiedä mitä he tekisivät sillä ajalla. Kuitenkin voidaan sanoa, että vapaa-aika on tärkeää ja sillä on suurta merkitystä nuorille tilastokeskuksen vapaa-aikakyselyn mukaan. Kyselyssä korostuivat yksin vietetty aika sekä kavereiden kanssa oleminen tärkeimmäksi ajanviettotavoiksi nuorten keskuudessa. Vapaa-ajan merkitys sekä sen tärkeys nähdään tutkimuksen mukaan vähenevän iän myötä (Kuvio 2, s16) (Myllyniemi 2009, 8, 14, 20, 24.)

Opiskelijoiden vapaa-aika määrittyy siitä ajasta, mitä opiskelu ja koulu, työelämä, harrastus, sosiaalinen verkosto, kiinnostuksen kohteet sekä monet muut muuttujat muokkaavat. Kyseisessä elämänvaiheessa opiskelu ja työelämä vievät valtaosan nuorten ajankäytöstä, jossa harrastuksien merkitys vähenee, kun taas ystävien kanssa vietettävä aika lisääntyy. Kaikki nämä muuttujat ja tekijät ovat sidoksissa toisiinsa ja yhdessä määrittävät opiskelijan elämän kulun, joka kokonaisuudessa jakaantuu työelämään sekä vapaa-aikaan. Näiden muuttujien perusteella opiskelijoiden vapaa-aika voidaan jaotella sen luonteen, tekemisen ja olemisen sekä yhteisöllisyyden kokonaisuuksiin. Näiden kokonaisuuksien perusteella voidaan hahmottaa opiskelijoiden tyytyväisyys eri elämänaalueisiin (Myllyniemi 2009, 20, 169.)

Vapaa-ajan riittämättömyyttä kokevat palkkatyössä käyvät sekä järjestötoiminnassa käyvät henkilöt. Eniten vapaa-ajan puutetta taas kokevat ne nuoret, jotka opiskelun lisäksi tekevät palkkatyötä. Vesa Keskisen (2001) ”Kiirettä pitää” -tutkimuksessa nuoret näkivät yleisimmäksi harrastamisen esteeksi ajanpuutteen, jota koetaan jo peruskouluikäisinä. Harrastukset itsessään aiheuttavat kiireitä, mutta osa nuorista kokee, että kiireisen elämäntilanteen vuoksi harrastuksiin ei pahemmin jää aikaa (Keskinen 2001, 11, 62.)

Kuvio 2. Nuorten vapaa-aikakyselytutkimuksen kuvio nuorten vapaa-ajan määrästä (Myllyniemi 2009, 14.)

5 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKITTAVAT KYSYMYKSET

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, mitä nuoret ajattelevat ja tietävät vapaaehtoistoiminnasta ja Unicef – järjestön toiminnasta Suomessa sekä ulkomailla. Opinnäytetyön tavoitteena on, että Unicefin Porin paikallisryhmä tavoittaa nuoret entistä paremmin ja saa nuoria enemmän osallistumaan Unicef -toimintaan.

Opinnäytetyön tarkoituksesta ja tavoitteesta, teoreettisesta osasta sekä Porin Unicefin paikallisryhmän jäsenten ehdotuksista johdettiin tutkittavat kysymykset, jotka ovat:

1. Mitä mieltä vastaajat ovat vapaaehtoistoiminnasta?
2. Mitä mieltä vastaajat ovat Unicefista?
3. Miten kiinnostuneita vastaajat ovat osallistumaan Unicefin toimintaan?

5.1 Kohderyhmä

Opinnäytetyön aineistonkeruu suuntautui Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoihin ja heistä Porissa opiskelevat suomenkieliset opiskelijat valikoituivat kohderyhmäksi. Päälähtökohtana oli saada mahdollisimman paljon aineistoa 18 – 30 ikäisiltä, sillä kyseisten ikäisten aineisto ajaa opinnäytetyön tavoitetta ja sillä vastattaisiin työn aiheita; ”Nuorten näkemyksiä Unicefin vapaaehtoistoiminnasta.” Kohderyhmän valinnasta tehtiin päätös yhdessä Porin Unicefin paikallisryhmän kanssa. Päätös perustui ryhmän toivomukseen saada lisää nuoria aikuisia osallistumaan Unicefin toimintaan. Kohderyhmästä ei suljettu pois yli 30 vuotta täyttäneet henkilöt, sillä heidän karsimisensa olisi monesta eri näkökulmasta ollut haastavaa ja lisäksi kyseiset ikäkaumaan kuuluvien aineisto hyödyntää tutkimuksen analysointia.

6 AINEISTONKERUUMENETELMÄN VALINTA

Tämän opinnäytetyön tutkimusote on kvantitatiivinen.

6.1 Kvantitatiivinen tutkimus

Kvantitatiivisella tutkimuksella tarkoitetaan määrällistä tutkimusta, johon perustuivat käsitteet tilastoyksikkö, otos sekä näyte. Tutkimuksessa kerätty tieto on luonteeltaan yleistettävissä ja se perustuu kohteen tulkintaan tilastojen ja numeraalisten arvojen avulla (Koppa:n [www-sivut 2011.](#)) Tätä tietoa käsitellään tilastollisina yksiköinä ja kriteeriltään sen on tilastollis-matemaattista. Täten tutkimuksesta suljetaan pois oma-kohtaiset tulkinnaksi viittaavat asiat (Virtuaaliammattikorkeakoulun [www-sivut 2007.](#))

Määrällisessä tutkimuksessa tulkitaan aineistoa erilaisilla laskennallisilla ja tilastollisilla mittaus- sekä analyysimenetelmillä (Koppa:n [www-sivut 2011.](#)) Nämä mittausmenetelmät perustuvat aineiston mittaamiseen, jonka avulla saadaan numeraalisia arvoja kuvaava havaintoaineisto. Havaintoaineistoa tulkitaan tilastollisten analyysimenetelmien avulla. Näiden menetelmien avulla pyritään aineistoa tiivistämään ja selittämään tilastollisin tunnusluvuin (Vilpas 2013, 1.)

Määrälliseen tutkimukseen sisältyy usein erilaisia luokitteluja, syy- ja seuraussuhteita sekä tutkimuksen tuloksiin perustuvaa ilmiöiden selittämistä (Koppa:n [www-sivut 2011.](#)) Lisäksi määrällisen tutkimuksen analyysin muita tavoitteita ovat kehityksen ennustaminen sekä aineiston muuttujien välisten yhteneväisyyksien ja eroavaisuuksien etsiminen. Tutkimuksesta saatavan aineiston on oltava tarpeeksi suuri ja edustava, että tuloksia voidaan pitää luotettavina (Vilpas 2013, 1.)

Kvantitatiivisen tutkimuksen avulla voidaan tietoa käsitellä johdonmukaisesti, tietoa voidaan yhdistää sekä vertailla keskenään. Lisäksi tietoa voidaan päivittää sekä sillä voidaan tarkistaa tuloksien ennusteiden johdonmukaisuutta. Määrällisessä tutkimuksessa kerätty aineisto mahdollistaa ilmiöiden laajuuden tarkastelun sekä vertailun toisenlaisissa olosuhteissa. Aineiston avulla voidaan saada uutta tietoa, jonka avulla

voidaan vahvistaa tai korjata aikaisempien ilmiöiden väittämiä (Opetushallituksen www-sivut 2013.)

Määrällisen tutkimuksen indikaattorit eivät ole kuitenkaan monipuolisia, vaan ne osoittavat vain ilmiön mitatusta aineistosta. Muut tekijät aineistossa saattavat joskus olla jopa tärkeämpiä kuin itse ilmiö. Määrällinen aineisto voi kuvata itse esim. ongelman laajuutta ja syvyyttä, joka voi ohjata ongelman dokumentoinnissa sekä ymmärtämisessä. Itsessään se ei siis tuo olettamuksia eikä ratkaisuja ongelmiin. Määrällisessä tutkimuksessa pitää painottaa tutkijan omaa etiikkaa sekä avoimuutta tutkimuksen tekemisessä sekä tilastojen luotettavuuden kriittistä arviointia (Opetushallituksen www-sivut 2013.)

Määrällinen tutkimustyyli valittiin opinnäytetyön aineistonkeruuseen, sillä tarkoituksena oli saada yleinen katsaus kaikkien opiskelijoiden näkemyksestä, eli tuloksia ei ollut tarkoitus lähteä tulkitsemaan yksilöpohjaisesti. Kyseinen tutkimustyyli vastaisi täten opinnäytetyön tarkoitusta sekä tavoitetta. Määrällinen tutkimus edesauttaa saamaan mahdollisimman paljon tietoja, sillä vastaaja voi helposti sekä nopeasti vastata kyselyyn. Täten voidaan ehkäistä vastaamishalun vähenemistä. Määrällisen tutkimuksen tuloksia on helpompi analysoida ja luoda yhteenveto ja tuloksia tutkivan tahon on helpompi käsitellä sitä paremmin kuin laadullisen tutkimuksen tuloksia (Yhteiskuntatieteellisen tietoarkiston www-sivut, 2010.)

Tämän opinnäytetyön aineisto kerättiin strukturoidulla kyselyllä.

6.2 Strukturoidun kyselylomakkeen laadinta

Strukturoidulla kyselylomakkeella tarkoitetaan lomaketta, jossa kysymykset sekä vastausvaihtoehdot on tehty etukäteen. Kyselyyn vastaava henkilö vain valitsee itsensä sopivimman vastausvaihtoehdon tai -ehdot. Tutkijalla ja kyselyyn vastaavalla henkilöllä ei ole mahdollisuutta vapaasti tulkita aineistoa eikä ns. vapaata sanaa kyselylomakkeessa esiinny. Jos vastaajalle esitetyt kysymyksen vastausvaihtoehdot ovat kaikki hänen kohdallaan epäpäteviä tai hänen vastauksensa ei löydy ennalta annetuista vaihtoehdoista, hänen tulee valita vaihtoehto: ei mikään edellä mainituista.

Täten vastaaja kykenee vastaamaan todellisuuden mukaisesti kysymykseen (Kurkela 2006, 4.)

Strukturoitujen kysymysten etuna on, että tutkija sekä kyselyyn vastaava henkilö voivat helposti ja nopeasti käsitellä tutkimusta sekä kysymyksiä. Tutkija tietää tarkoin, mitä kyselyssä tapahtuu. Tutkijan ei tarvitse omata koodaustaitoja, kun kyselylomake tallentuu numeeriseen muotoon ja siitä voidaan rakentaa suoraan havaintomatriisi. Tuloksia myös voidaan käsitellä nopeasti, sillä ne ovat käsiteltävissä heti, kun tiedot ovat siirtyneet tutkijan sähköiseen järjestelmään. Kyselyyn vastaajan on helppo vastata tutkimuskysymyksiin eikä vastaaminen vie häneltä hirveästi aikaa. Kuitenkin tämä edellyttää, että kysymysten vastausvaihtoehdot ovat kattavia ja pysyvät ns. lyhyinä ja ytimekkäinä (Kurkela 2006, 4.)

Strukturoidun kyselykaavakkeen nopeuden sekä helpon hallittavuuden haittapuolena on joustamattomuus sekä konservatiivisuus. Tutkimuksen aineistosta ei koskaan voida tuoda esille mitään uutta asiaa. Jos tutkittavasta aiheesta ei ole aikaisempia tutkimuksia ja mitattava aihe ei ole määritelty, niin täysin strukturoitu haastattelu ei tule onnistumaan. Tutkimuksen aineiston taulukointi ja analysointi pitäisi siis olla etukäteen ohjelmoitavissa (Kurkela 2006, 4.)

Tämän opinnäytetyön kyselylomakkeen kysymykset muodostettiin tutkittavista kysymyksistä, tutkimuksen teoreettisesta osasta sekä Porin Unicefin paikallisryhmän jäsenten ehdotusten perusteella. Näillä kyselylomakkeen kysymyksillä pyrittiin vastaamaan tutkittaviin kysymyksiin sekä selvittämään nuorten aikuisten tietämystä vapaaehtoistoiminnasta, Unicef – järjestöstä sekä Porin Unicefin paikallisryhmästä. Lisäksi pyrittiin selvittämään heidän näkemyksiään vapaaehtoistoiminnasta, kokivatko he sen kiinnostavana vai ei, ja millaiseen Unicefin toimintaan he olisivat lähteneet mukaan sekä millaista vapaaehtoistoimintaa he olisivat halunneet järjestöltä.

Kyselykaavake koostui pääosin monivalintakysymyksistä. Lisäksi näihin monivalintakysymyksiin oli lisätty vaihtoehto ”muu”, jotta vastaajat voivat kysymykseen muotoilla oman vastauksen, jos valmiiksi annetut vastausvaihtoehdot eivät sovellu heidän näkemyksiinsä. Siksi kyselykaavake ei ollut kokonaisuudessaan strukturoitu. Tutkimuksen aineistosta voidaan täten löytää uusia ilmiöitä vastaajien omista teksteistä.

Uusien ilmiöiden löytämisellä voidaan tukea opinnäytetyön tarkoitusta ja tavoitetta (Opetushallituksen [www-sivut](http://www.sivut) 2013.)

Kyselyn alussa selvitettiin vastanneiden ikä, sukupuoli sekä mitä alaa he opiskelevat Satakunnan ammattikorkeakoulussa. Kyselyssä selvitettiin myös, olivatko kyselyyn osallistuneet mukana jossain vapaaehtoistoiminnassa ja missä vapaaehtoistoiminnassa sekä minkä järjestön toiminnassa he olivat mukana.

Tutkimuskysymykseen, mitä mieltä vastaajat ovat vapaaehtoistoiminnasta, haettiin vastausta kysymällä vastaajilta heidän halukkuuttaan tehdä vapaaehtoistyötä ja kokevatko he sen tärkeänä sekä kiinnostavana. Lisäksi kysyttiin syytä siihen, miksi vapaaehtoistyö kiinnostaa ja miksi ei.

Tutkimuskysymykseen, mitä mieltä vastaajat ovat Unicefista, pyrittiin saamaan vastausta kysymällä vastaajien tietämystä Unicefista sekä Porin Unicefin paikallisryhmän toiminnasta. Vastaajilta kysyttiin heidän mielipidettään siitä, kuinka tärkeänä he pitävät Unicefin toimintaa ulkomailla ja Suomessa.

Tutkimuskysymykseen, miten kiinnostuneita vastaajat ovat osallistumaan Unicefin toimintaan, pyrittiin saamaan vastauksia kysymällä vastaajilta, mihin toimintaan he voisivat osallistua, haluaisivatko he olla järjestön jäseniä ja haluavatko he olla yhteydessä järjestön paikallisryhmään. Vastausvaihtoehdot oli jaoteltu tyypillisiin toimintoihin, mitä Porin paikallisryhmä toteuttaa.

Niiltä vastaajilta, jotka halusivat olla yhteydessä Porin Unicefin paikallisryhmään, pyydettiin erillisessä kohdassa yhteystietoja. Tähän yhteystieto – kohtaan vastaaja kirjoittaa nimensä, puhelinnumerossa sekä sähköpostiosoitteensa. Nämä yhteystiedot luovutettiin paikallisryhmän käsiteltäväksi ja ryhmästä otetaan yhteyttä kyseisiin vastaajiin mahdollisesta liittymisestä ryhmän jäseneksi.

Kyselylomakkeena toimii Google Forms – pohjan avulla rakennettu e-lomake. Lomakkeessa oli yhteensä 14 kysymyskohtaa, joihin vastataan valitsemalla yksi tai useampi vastausvaihtoehto. Kyselylomakkeesta tehtiin esitestaus, jonka avulla nähtiin lomakkeen toimivan tarkoituksenmukaisesti. Lomakkeen esitestaus toteutettiin lähet-

tämällä kyselylomake yhdelle Satakunnan ammattikorkeakoulun vuosikurssin ryhmälle. Kyseisessä ryhmässä on noin 20 opiskelijaa. Kyselylomake lähetettiin tämän ryhmän opiskelijoiden sähköpostiin ja heitä ohjeistettiin vastaamaan kyselylomakkeeseen ja tämän jälkeen antamaan palautetta lomakkeesta, mm. mikä siinä oli hyvää, mikä huonoa, oliko siinä jotain turhaa tai olisiko pitänyt jotain lisätä, mitä olisi syytä lisätä, mitä syytä vähentää ja oliko kyselylomake ymmärrettävä. Esitestaus toteutettiin 9.4.2015 ja siihen osallistuneille vastaajille annettiin vastausaikaa viikon verran. Esitestaukseen vastasi ryhmästä 8 opiskelijaa.

Esitestaus sujui ongelmitta. Google Forms – ohjelma rakensi esitestaukseen vastaajien tuloksista yhteenvedon ja kuvaajan. Esitestaukseen vastanneet henkilöt antoivat palautetta niin kyselykaavakkeen lopussa olevaan vapaa sana – kohtaan kuin sähköpostitse suoraan tutkijalle. Palaute oli pääosin positiivista; eniten mainittiin lomakkeen olevan sopivan pituinen, lyhyt sekä ytimekäs. Lisäksi mainittiin lomakkeen aiheen käsittelevän tärkeätä asiaa ja että lomakkeessa oli vastausvaihtoehtoja riittävästi. Kaikki palautteen antajat mainitsivat lomakkeen olevan hyvä. Muutama vastaaja ehdotti tarkennusta osaan kysymyksistä. Esim. kohtaan ”Jos vastasit edelliseen kyllä, niin mikä vapaaehtoistyössä kiinnostaa?” voisi lisätä ohjeistuksen: ”valitse yksi tärkein tai kaksi tärkeintä” tai sitten pientä tarkennusta, mitä tarkoitettiin ”osallistumalla lipaskeräykseen”. Lisäksi ehdotettiin lomakkeeseen lisättävän kohtaan, jossa kysytään yhteystietoja, että esim. yhteystietoja käsitellään vastauksista erillään. Esitestaukseen olisi toivottu enemmän vastaajia, sillä siihen vastasi alle puolet, mutta muuten testaus onnistui tarkoituksenmukaisesti. Lisäksi voidaan arvioida vastaajien määräästä, että alle puolet tai yksi kolmannesta vastaajasta tulee vastaamaan itse kyselylomakkeeseen. Kyselylomake on liitteessä 1.

7 AINEISTONKERUU

Opinnäytetyön tutkimuksen aineiston sähköinen kerääminen oli tarkoitus aloittaa 22.5.2015. Kyselytutkimus lähetettiin Satakunnan ammattikorkeakoulun sähköpostipalvelimen kautta Samkin Porin suomenkielisille opiskelijoille. Vastaajille annettiin kyselyyn vastaamisaikaa noin viikon verran. Kyselytutkimus olisi voitu tarpeen mukaan uudelleen lähettää kyseisille opiskelijoille, mikäli ensimmäiseen tutkimuskyselykertaan vastauksia kertyy hyvin niukalti, kuten alle kymmenen vastausta. Kyselyyn odotettiin vastaavan vähintään 30 opiskelijaa.

Opinnäytetyön tutkimuslupa – anomus lähetettiin Satakunnan ammattikorkeakoulun laatupäällikölle 4.5.2015 ja tutkimuslupa hyväksyttiin seuraavana päivänä 5.5.2015. Tästä johtuen kyselyn käynnistäminen aloitettiin aikaisemmin kuin oli suunniteltu. Kysely aloitettiin 6.5.2015 lähettämällä e-lomake Satakunnan ammattikorkeakoulun Tiilimäen sekä Tiedepuiston opiskelijoille sähköpostitse. E-lomake lähetettiin 2833 opiskelijalle. Kyselyyn annettiin vastausaikaa noin viikon ja se loppui 15.5.2015.

8 TULOKSET

Kyselyn tuloksia käydään läpi aiheittain kappaleissa, joissa tulokset tulevat ilmi kysymyksittäin. Lisäksi osaa kysymyksistä havainnollistetaan kuviolla, määrällisellä sekä prosentuaalisilla luvuilla ja vaaka-diagrammeilla.

Kyselyyn vastasi 280 opiskelijaa, joka on 9,8 % koko määrästä, joille kyselylomake lähetettiin. Vastaajien iän keskiarvo oli noin 25 vuotta, joista nuorin oli 19 vuotta täyttänyt ja iäkkäin 58 vuotta täyttänyt. Vastanneista 77,8 prosenttia oli naisia ja miehiä 22,2 prosenttia. Suurin osa vastanneista opiskeli sosiaali – ja terveysalalla, joista eniten vastauksia tuli hoitotyön opiskelijoilta, noin 23 prosenttia kaikista vastaajista (Kuvio 3.)

Energia- ja ympäristötekniikka, Insinööri.	4	1.5 %
Fysioterapia, Fysioterapeutti.	15	5.5 %
Hoitotyö, Sairaanhoitaja.	63	23.2 %
Kone- ja tuotantotekniikka, Insinööri.	7	2.6 %
Liiketalous, Tradenomi, taloushallinto tai myynti ja markkinointi tai yritysviestintä.	40	14.7 %
Matkailu, Restonomi.	22	8.1 %
Rakennus- ja yhdyskuntatekniikka, Insinööri.	15	5.5 %
Sosiaaliala, Sosionomi.	52	19.1 %
Sähkö- ja automaatiotekniikka, Insinööri.	16	5.9 %
Terveystieteiden tutkimus, Terveystieteilijä.	21	7.7 %
Tieto- ja viestintätekniikka, Insinööri.	7	2.6 %
Tietojenkäsittely, Tradenomi.	10	3.7 %

Kuvio 3. Ala, jota kyselyyn vastanneet henkilöt opiskelevat, määrä sekä prosentuaalinen osuus.

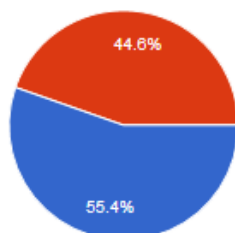
Kyselyyn vastanneista 47 henkilöä eli 16,8 prosenttia kertoi olevansa mukana vapaaehtoistoiminnassa. Näiden vapaaehtoistoimintaan osallistuneiden toiminta oli hyvin monipuolista, mutta kuitenkin erilaiset liikunnan ja vapaa-ajan toiminnot olivat yleisimpiä vapaaehtoisuustoiminnan muotoja, kuten esim. urheiluseura-, partio-, erityisliikunta- sekä ratsastustoiminta. Vastanneista 9 ilmoitti toimivansa vapaaehtoisjärjestöissä, kuten Unicefilla, SPR:llä sekä VPK:lla. Unicefin toiminnassa mukana oli 3 henkilöä, SPR:llä sekä VPK:lla molemmilla 2 henkilöä. Hoito – ja terveysalan toimintaan oli osallisena 9 henkilöä. Lisäksi uskonnollista sekä kirkollista vapaaehtoistoimintaa harjoitti 4 henkilöä. Muuta jaottelematonta vapaaehtoistoimintaa harjoitti 6 henkilöä. Muutamalla vastaajista vapaaehtoistoiminta ulottui myös ulkomaille. Yksi henkilö ei halunnut mainita omaa vapaaehtoistoimintaansa vaikka ilmoitti sitä tekevänsä (Taulukko 2.)

Taulukko 2. Kyselyyn vastanneiden vapaaehtoistoiminta

Vapaaehtoistoiminta:	Lukumäärä:
Liikunta ja vapaa-ajan toiminta	10
Hoito- ja terveysalan toiminta	9
Eläimiin ja luontoon kohdistuva toiminta	7
Muu toiminta	6
Uskonnollinen toiminta	4
Unicef	3
SPR	2
VPK	2

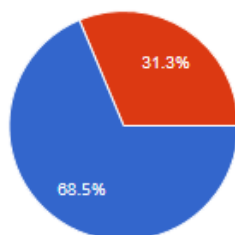
Kyselyyn vastanneista noin 55 % halusi tehdä vapaaehtoistyötä ja noin 68 prosenttia vastaajista koki vapaaehtoistyön kiinnostavana. Noin 45 % vastaajista ei halunnut tehdä vapaaehtoistyötä. Noin 31 % kaikista vastanneista ei pitänyt vapaaehtoistointaa kiinnostavana (Kuvio 4.)

Haluaisitko tehdä vapaaehtoistyötä?

Kyllä	155	55.4 %
Ei	125	44.6 %

Koetko vapaaehtoistoinnin kiinnostavana?

Kyllä	192	68.5 %
Ei	88	31.3 %

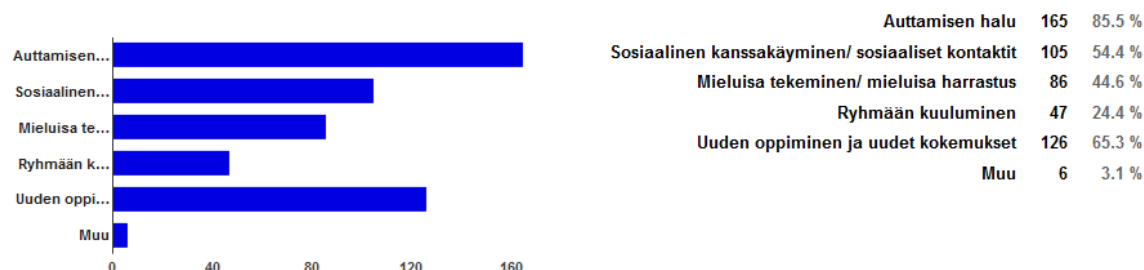
Kuvio 4. Kyselyn vapaaehtoistyön tekemisen halukkuus sekä vapaaehtoistoinnin kiinnostavuus.

Kyselyyn vastanneista noin 85 % näki auttamisen halun olevan suurin syy, miksi vapaaehtoistyö heitä kiinnostaa. Lisäksi vastanneista noin 65 % koki uuden oppimisen sekä uusien kokemusten tekemisen vapaaehtoistyöstä kiinnostavan. Noin 54 % vastanneista valitsi vastausvaihtoehdoksi sosiaalisen kanssakäymisen ja sosiaalisten kontaktien lisäävän vapaaehtoistyön kiinnostavuutta. Noin 3 % näki muun syyn kuin valmiiksi esitettyjen vastauksien tekemisen vapaaehtoistyöstä kiinnostavan. Vastausvaihtoehtoa ”muu syy” ei käsitelty tarkemmin (Kuvio 5.)

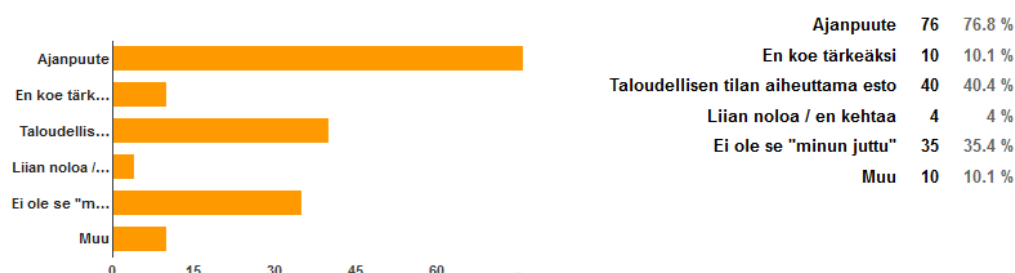
Vastanneista noin 76 % ilmoitti ajanpuutteen olevan suurin syy miksi vapaaehtoistyö ei kiinnosta. Lisäksi noin 40 % koki taloudellisen tilan aiheuttaman esteen vähentävän vapaaehtoistyön kiinnostavuutta. Noin 10 % vastanneista koki, että vapaaehtoistyö ei ole se heidän ”juttu”. Noin 10 % vastanneista näki muun syyn kuin valmiiksi

esitettyjen vastauksien olevan syy vapaaehtoistyön epäkiinnostavuuteen. Vastausvaihtoehtoa ”muu syy” ei käsitelty tarkemmin (Kuvio 5.)

Jos vastasit edelliseen kyllä, niin mikä vapaaehtoistyössä kiinnostaa?

Jos vastasit edelliseen ei, miksi vapaaehtoistyö ei kiinnosta?

Kuvio 5. Vastanneiden kokemukset vapaaehtoistyön kiinnostavuudesta, määrä sekä prosentuaalinen osuus.

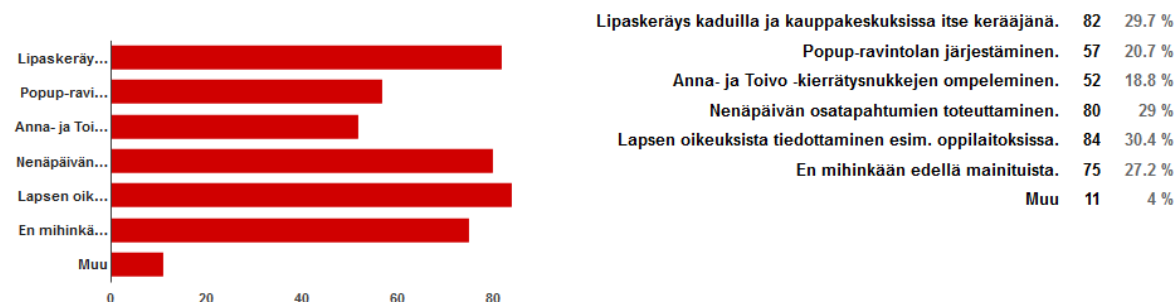
Suuriosa vastaajista piti vapaaehtoistyötä tärkeänä, ainoastaan alle 10 % vastaajista ei pitänyt sitä tärkeänä tai ei osannut sanoa mielipidettään. Ainoastaan yksi henkilö vastasi ”täysin eri mieltä” väittämään ”vapaaehtoistyö on tärkeää”. Samoin valtaosa koki Unicefin toiminnan ulkomailla sekä Suomessa olevan tärkeitä. Kuitenkin järjestön ulkomaan toiminnan nähtiin olevan tärkeämpää kuin kotimaan.

Kyselyn tulokset osoittavat, että Unicef – järjestöstä tiedetään jonkun verran, mutta kuitenkin hyvin harva tiesi järjestöstä hyvin vähän tai sitten hyvin paljon. Tulokset jakautuivat pääosin ”tiedän jonkun verran” ja ”tiedän vähän” -vaihtoehtojen kesken. Itse Unicefin Porin paikallisryhmän toiminta taas on hyvin vierasta vastaajien kesken, peräti 95 % vastaajista ei tietänyt paikallisryhmän toiminnasta juuri mitään.

Vastaajat olivat hyvin halukkaita osallistumaan Unicefin järjestämiin vapaaehtoistoimintoihin. 280 vastaajista noin 200 opiskelijaa oli halukas osallistumaan kyselykaavakkeessa mainittuihin järjestön toteuttamiin toimintoihin. Vastanneista 75 opis-

kelijaa ei ollut halukas osallistumaan mihinkään kaavakkeessa mainittuihin vapaaehtoistoimintoihin. Noin 4 % vastanneista näki muun toiminnan kuin valmiiksi esitettyjen vastauksien olevan sellaista vapaaehtoistoimintaa, mihin vastanneet voisivat osallistua. Vastausvaihtoehtoa ”muu” ei käsitelty tarkemmin (Kuvio 6.)

Mihin Unicefin vapaaehtoistoimintaan voisit osallistua?

Kuvio 6. Vastaajien halukkuus osallistua Unicefin toteuttamaan vapaaehtoistoimintaan.

Kyselyn tuloksien mukaan vastaajat suhtautuivat hyvin positiivisesti Unicefiin ja vapaaehtoistyöhön, mutta vähän heistä haluisi olla järjestön toiminnassa mukana. Noin 5 % vastanneista ilmoitti olevansa kiinnostunut olemaan Unicefin Porin paikallisryhmän jäsenenä. Heistä osa halusi olla yhteydessä paikallisryhmän kanssa ja täytti kyselykaavakkeen yhteystieto -osion (Kuvio 7.)

Haluaisitko olla Porin Unicefin paikallisryhmän jäsen?

Kuvio 7. Vastaajien halukkuus toimia paikallisryhmän jäsenenä, määrä sekä prosentuaalinen osuus.

Kyselykaavakkeen loppuosassa osioon ”vapaa sana” vastanneet olivat kirjoittaneet mielipiteitään ja näkemyksiään vapaaehtoistyöstä, -järjestöistä sekä Unicefista. Li-

säksi samassa osiossa oli annettu rakentavaa palautetta itse tutkimuksesta ja kyselykaavakkeesta. Vastanneet olivat monipuolisesti kertoneet näkemyksiään aiheesta ja antaneet laadukasta palautetta kyselystä.

Pääasiassa vastanneet kokivat järjestön toiminnan olevan tärkeää ja hyödyllistä, mutta kuitenkin moni näistä vastanneista suhtautuu Unicefin sekä muiden vapaaehtoisjärjestöjen ulkomaan apuun epäillen. Edellä olevat lainaukset on otettu kyselyyn vastanneiden vapaa-sana osiosta.

”Vapaaehtoisjärjestöt ovat kyllä hyvä juttu, mutta rahoista ja vaatteista, joita ihmiset lahjoittavat siinä toivossa, että niistä on hyötyä. Mm. Afrikassa eivät oikeasti mene siihen tarkoitukseen suurimmaksi osaksi. Välistä vedetään niin paljon, että minua ainakin suututtaa enkä siksi osallistu ikinä keräyksiin. Jos olisi jokin järjestö, joka lahjoittaisi 90% keräämistään rahoista ja vaatteista todelliseen kohteeseen niin osallistuisin. Mutta en kyllä opiskelijan pienistä rahoista lihota järjestöjen pomojen lompakoita”.

”Toki koen Unicefin työn tärkeäksi ja hyödylliseksi, ja tuen toimintaa mm. ostamalla tuotteita, mutta henkilökohtaisesti pidän tärkeämpänä toimintana kehittyvissä maissa esimerkiksi infrastruktuuria ja koulutusta koskevat asiat. En luota ns. avustusorganisaatioiden työhön niin paljon, että voisin kuvitella osallistuvani vapaaehtoistyöhön.”

”Tämäkaltaisista järjestöistä tulee aina epäileväinen olo. Ajatus hyvä, mutta henkilökohtaisesti en luota konkreettisen avun toteutumiseen. Tunteisiin vetoavaa, mutta koskaan ei kukaan tiedä mihin oma panos lopulta päättyy.”

Vastaajista osa ei luota täysin siihen että vapaaehtoisjärjestöjen keräämät tukirahat menevät niitä eniten tarvitseville ihmisille, vaan rahat ja tuet menevät ns. ”välistä vetäjien” omaan käyttöön. Siksi vastaajat suhtautuvat erittäin positiivisesti valtion sisäiseen apuun ja näkevät ulkomaan avun olevan rahan hukkaamista, tämä tuli ilmi muutamien vastanneiden näkemyksissä:

”Arvostan kaikkea tukea joka jää suomeen ja suomen lapsille, mutta esimerkiksi afrikkaan lähetettävä tuki ei omasta mielestäni ole fiksua. Afrikkaa on tuettu monia

vuosikymmeniä, eikä mikään sielä ole muuttunut. Joten kaikki suomen omien lasten tukeminen on hyvää, mutta ulkomaille menevä apu on hukkaan heitettyä rahaa”.

”Hieno kysely, aihe tosin hieman vieras. Mielestäni ensin kuuluisi auttaa kotimaassa kaikille perustarpeet kuntoon.”

”Itse lähtisin ennemmin sellaiseen vapaaehtoistoimintaan, mikä suuntautuu täysin suomeen.”

”Pidän vapaaehtoistyötä tärkeänä ja toivoisinkin sen saavan enemmän huomiota. Oma vapaaehtoistyöni on elämäntapa, joka innokkuudesta riippuen sitoo vastuulliseen tehtävään vaikka ympärivuorokaudeksi. Jos vuorokaudessa olisi enemmän tunteja, haluaisin seuraavaksi/lisäksi osallistua myös vanhuspuolen vapaaehtoistoimintaan, apuna ja seurana. Ehkä pidän tärkeämpänä kotimaassa ja lähellä tapahtuvaa auttamista kuin ulkomailla, omista on pidettävä myös huolta.”

Luottamus on kova kotimaan toimintaan, mutta ulkomaisten tahoihin se on häilyvää. Vastaajat haluaisivat olla varmoja mihin heidän antamansa tukensa ja rahansa menevät. Epävarmuus sekä informaation puute nähdään yhdeksi isoksi syyksi, ettei keräykseen ja lahjoituksiin osallistuta. Lisäksi vastaajat näkivät ajanpuutteen sekä heidän heikon taloudellisen tilanteensa olevan esteinä tuen antamiseen sekä vapaaehtoistoimintaan osallistumiseen. Koulu, työ ja harrastukset vievät aikaa ja rahaa, ettei niitä riitä vapaaehtoistoimintaan.

”Vapaaehtoistyö tärkeää ja jos aikaa olisi niin voisi osallistua jonkin itselle tärkeän järjestön toimintaan, nyt opiskelu ja työssäkäynti vie kaiken ajan.”

Vastaajat ehdottivat enemmän kulttuurillista tapaa tehdä vapaaehtoistyötä, jolla tuotaisiin avustettavan kohdemaan kulttuuri ja perinteet lähemmäksi ja tutummaksi ihmisille. He näkivät myös, että Unicefin tulisi tehdä vapaaehtoistoinnastaan enemmän vetovoimaisempi.

”Lipaskeräys käviksellä melko rasittavaa. Ravintolapäivä tms tapahtuma voi olla hauskenempi idea kerätä varoja. Joku afrikkalainen meny + musiikki tms. Jolla tuodaan avustuksen kohdemaata tutuksi/ lähemmäksi ihmisiä”.

”Vapaaehtoistyö kiinnostaa kyllä, mutta ei Unicefin kanssa. SPR, ICRC, jne toiminta on kaikin tavoin vetovoimaisempaa. Saattaa johtua sukupuolesta ja siitä etten koskaan ole kokenut suurta mielenkiintoa lapsiin kohdentuvaa työtä kohtaan.”

SPR nähtiin yhdeksi vetovoimaisimmaksi järjestöksi. Lisäksi vastaajista osa näki, että Unicefin apua voitaisiin tarvita Porissakin köyhyyden sekä syrjäytymisen ehkäisemiseksi.

”... vapaaehtoistyö on erittäin tärkeä asia, nyt ei ole itsellä resursseja siihen. Hienoa, kun ihmiset jaksavat auttaa. Porissa köyhyyttä esim. paljon, syrjäytymistä.”

9 OPINNÄYTETYÖN LUOTETTAVUUS JA EETTISYYS

Opinnäytetyön luotettavuutta käsiteltiin reliabiliteetiselta sekä validiteetiselta näkökannalta. Työn eettisyyttä käsiteltiin tutkimuseettiseltä näkökannalta.

Reliabiliteetilla tarkoitetaan tässä kyselytutkimuksen luotettavuutta antaa tutkimuksen tarkoituksen mukaisia ns. ei-sattumanvaraisia tuloksia. Lisäksi reliabiliteetilla tarkoitetaan mittaustulosten toistavuutta. Tässä tilanteessa se tarkoittaa, että kyselytutkimus voidaan toistaa esim. eri paikkakunnilla sekä oppilaitoksissa siten, että niiden tulokset eivät keskenään muutu radikaalisti (Virtuaali ammattikorkeakoulun www-sivut, 2006.) Toistomittauksilla voidaan arvioida tutkimuksen reliabiliteettia (Tilastokeskuksen www-sivut, 2015.)

Kyselytutkimuksen reliabiliteettia heikensi se, että kyselylomake oli räätälöity Porin seudun Satakunnan ammattikorkeakoulun suomenkielisille opiskelijoille. Pienillä muutoksilla kysely voitaisiin toistaa toisessa oppilaitoksessa, joka on Porin sisällä.

Jos kysely halutaan toistaa toisella paikkakunnalla, pitäisi kyselytutkimusta muuttaa niin, että se sopii kyseisen paikkakunnan Unicefin toimintaan. Edellä mainittujen muutosten tekeminen kyselytutkimukseen johtaisi muutamien tutkimuskysymysten muutoksiin. Tämä kuitenkin saattaisi muuttaa tuloksia siten, että tutkimuksen reliabiliteetti heikentyisi. Eli kyselytutkimus voidaan toistaa Porin sisällä Satakunnan ammattikorkeakoulun suomenkielisille opiskelijoille sekä muihin Porissa oleviin oppilaitoksiin. Kyselytutkimuksen reliabiliteettia tuki se, että tutkimuskysymykset kulkevat tarkoitukseensa nähden samalla linjalla. Eli niillä mitataan samaa asiaa, nuorten näkemyksiä Unicefin vapaaehtoistoiminnasta (Hiltunen, 2009, 10.)

Validiteetilla tarkoitetaan tässä kyselytutkimuksen tutkimusmenetelmän pätevyyttä sekä luotettavuutta selvittää, mitä opinnäytetyön tutkimuksella pyritään selvittämään. Tutkimuksen validiteettia voidaan arvioida siten, että verrataan opinnäytetyön kyselytutkimusten tuloksia saman ilmiön realistisiin tuloksiin (Virtuaali ammattikorkeakoulun [www-sivut](#), 2006.)

Tutkimuskyselyn validiteettia tuki se, että tutkimuskysymykset pohjautuivat teoriaosassa johdettuihin tutkimusongelmiin ja kysymykset oli laadittu Unicefin Porin paikallisryhmän kanssa. Tutkimuksen kysymykset mittasivat sitä asiaa, mitä oli tarkoituskin mitata, eikä tutkimus kohdistunut mitattavan aiheen sivuun. Tutkimuskyselyn validiteettia heikensi se, että kyselystä jäi uupumaan monen vastaajan opiskeltava ala. Näitä olivat mm. geronomi, viestintä, medianomi sekä ylempi AMK -tutkinto. Lisäksi validiteettia heikensi joidenkin kysymyksien karkeat vastausvaihtoehdot. Kyselytutkimuksen vastausvaihtoehtojen ”kyllä” ja ”ei” lisäksi olisi voinut olla vaihtoehto ”ehkä”. Täten tällä vastausvaihtoehdolla olisi saatu vastauksista enemmän yksilökohtaisempia ja se olisi sopinut monen vastaajan vastaukseksi eri kysymyksiin. Esimerkiksi kysymykseen ”haluaistiko tehdä vapaaehtoistyötä” -osaan vastanneet olisivat mieluiten valinneet vaihtoehdon ”ehkä” (Hiltunen, 2009, 3.)

Tutkimusetiikalla tässä opinnäytetyössä tarkoitetaan kyselytutkimukseen liittyviä eettisiä arviointeja sekä näkökulmia. Näitä eettisiä arviointeja sekä näkökulmia voidaan tarkastella mm. tutkijan toimintatavoilla, muiden tutkimusten huomioon ottamisella sekä viittaamisella. Lisäksi voidaan tarkastella tutkimuksen suunnittelua, toteutusta sekä raportointia. Tutkimusetiikkaan kuuluu myös mm. tutkimuslupien hank-

kiminen, aineistojen tietosuojan mukainen käsittely ja tutkimus- sekä arviointimenetelmien käyttäminen (Helsingin yliopiston www-sivut, 2015.)

Kyselytutkimuksen eettisyys toteutui pääosin tutkimuseettisin perustein (Helsingin yliopiston www-sivut, 2015.) Eettiseltä kannalta yksi vastaaja näki tutkimuksen olevan johdatteleva ja huomioi, että tutkija voisi jatkossa pohtia kysymysten luonteen eetiikkaa. Myös eettiseltä kannalta kyselytutkimus jäi niukaksi suppeiden vastausvaihtoehtojen takia. Osa vastanneista koki, että oikeaa vaihtoehtoa jokaiseen kysymykseen ei löytynyt.

10 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Kyselytutkimuksen mukaan noin kuudennes vastaajista on mukana vapaaehtoistoiminnassa. Teoria-osassa ilmenneiden tietojen mukaan Suomessa noin kolmannes ihmisistä on mukana vapaaehtoistoiminnassa. Miksi nyt vapaaehtoistoiminnassa osallistujien määrä on kyselytutkimuksessa vähäisempi? Tämä voidaan selittää siten, että tässä tutkimuksessa kohderyhmänä olivat nuoret aikuiset kun muissa tutkimuksissa se on ollut koko väestö. Nuorilla aikuisilla yleensä elämäntilanne on niin kiireinen, että heille ei jää työn, opiskelun ja perhe-elämän jälkeen aikaa vapaaehtoistoiminnalle (Keskinen 2001.) Eläkeikäisten ihmisten osallistuminen vapaaehtoistoimintaan on yleisempää kuin nuorten aikuisten (Suomen virallinen tilasto, 2009). Kyselyn mukaan suurin osa vapaaehtoistoiminnassa mukana olevista vastaajista tekee vapaaehtoistyötä oman harrastusjärjestön yhteydessä.

Vastanneista yli puolet halusi kyselyn mukaan tehdä vapaaehtoistyötä ja noin 40 % ei halunnut sitä tehdä. Tässä taas nähdään, että moni vastaaja olisi kiinnostunut tekemään vapaaehtoistyötä, vaikka loppujenlopuksi kyselyn mukaan noin kuudennes heistä on vapaaehtoistoiminnassa mukana. Lisäksi noin 70 % vastaajista koki vapaaehtoistyön kiinnostavaksi. Eli puolet ihmisistä haluaisi tehdä vapaaehtoistyötä ja suurin osa näkee sen kiinnostavana, mutta kuitenkin moni heistä ei silti osallistu vapaaehtoistoimintaan halukkuudesta huolimatta. Mikä estää näitä ihmisiä lähtemään

tähän toimintaan? Aikaisemmista tutkimuksista poimin isoimmiksi esteiksi ihmisten ajan ja rahan puutteen (SOSTE:n [www-sivut](#), 2015.) Kyselytutkimuksen mukaan eniten estettä aiheuttaa nuorten aikuisten ajanpuute. Monet nuoret aikuiset elävät kiireellistä aikaa, jossa melkein jokaiselle kalenteripäivälle on merkitty ohjelmaa, oli se sitten opiskelua, töitä, perhe elämää tai sitten kaikkia näitä yhdessä. Vapaa-aikaan ei heillä jää juurikaan näiden jälkeen aikaa. Lisäksi raha ja aika voidaan nähdä toisiinsa verrallisina; kun on aikaa, ei ole raha, ja kun on rahaa, niin ei ole aikaa. Työssä käyvä ihminen saa tienattua rahaa siten, että sitä jää hieman lompakon pohjalle, mutta hänen aikansa on paljolti sidottu työhön. Työttömällä ihmisellä taas saattaa löytyä enemmän aikaa, mutta rahaa häneltä saattaa löytyä vähemmän. Kyselyn mukaan vain osa kokee, että vapaaehtoistyö ei ole vain se heidän juttunsa.

Mikä sitten vapaaehtoistyöstä tekee niin kiinnostavan, että yli puolet vastaajista on siitä kiinnostunut ja olisi halukkaita sitä tekemään? Vastaajat antoivat suurimmaksi syyksi tähän auttamisen halun. SOSTE:n tutkimusten mukaan eniten vapaaehtoisia sosiaali- ja terveysalalla ohjasi auttamisen halu ja ajan käyttäminen johonkin tärkeään. Samoin SOSTE näki nuorten ihmisten olevan enemmän halukkaita auttamaan tuntemattomia ihmisiä (SOSTE:n [www-sivut](#), 2015.) Kyselyyn vastanneet myös näkivät uusien kokemusten ja sosiaalisten kontaktien saamisen isoina motivaation lähteinä. Myös mieluisa tekeminen vapaaehtoistoiminnassa koettiin lisäävän kiinnostusta.

Kyselyn mukaan vapaaehtoistyö koettiin erittäin tärkeäksi toiminnaksi. Unicefin ulkomaan toiminta nähtiin myös erittäin tärkeäksi. Kuitenkin moni vastaaja oli ”vapaa sana” – osiossa kertonut kokevansa epäluottamusta vapaaehtoisjärjestöjen ulkomaan toimintaan. Ovatko vapaaehtoisjärjestöt antaneet tarpeeksi selkeän kuvan, siitä mitä he toiminnallaan tekevät, mihin lahjoitetut apurahat käytetään sekä minkälaista tulosta on saatu aikaan? Vaikuttaa siltä, että informaatio ja näytöt ovat jääneet piiloon kansalaisilta. Helposti tällaisissa tilanteissa huhut lähtevät liikkeelle ja voivat täten antaa toisenlaisen kuvan kansalaisille vapaaehtoistyön ulkomaan toiminnasta. Näiden huhujen tilalle pitäisi saada näkyvämmät konkreettiset faktat kaikkien esille.

Vastaajat tuntuivat tietävän Unicefin toiminnasta vain jonkin verran, sillä suurin osa heistä vastasi ”tiedän jonkin verran” tai ”tiedän vähän”. Unicefin yhdeksi tärkeim-

mäksi toiminnaksi Suomessa on tiedottaminen. Lisäksi Unicef on ollut mukana monessa eri kampanjassa sekä mediassa (Suomen Unicefin [www-sivut](http://www.unicef.fi), 2014.) Ilmeisesti vastanneet tietävät pääsääntöisesti, että Unicefin vapaaehtoistoiminta suuntautuu pääosin lapsiin ja kriisimaihin. Porin Unicefin paikallisryhmän toiminnasta kukaan vastaajista ei tuntunut tietävän mitään. Tuleeko tässä taas vastaan epäluotettavuus, että mihin tukirahat loppujenlopuksi menevät ja kenen hyväksi. Voisi päätellä, että Unicefin tulisi entistä enemmän informoida toiminnastaan ja vakuuttaa, että tuki menee sitä tarvitseville ihmisille. Paikallisryhmän pitäisi tuoda toimintaansa enemmän näkyville ja kenties enemmän ihmisten vapaa-ajan harrastusten pariin.

Vastaajat olivat suhteellisen myöntyväisiä osallistumaan Unicefin järjestämiin erilaisiin vapaaehtoistoihintoihin. Kuitenkin osaa ei kiinnostanut mikään esillä olevista toiminta vaihtoehtoista. Monet ihmiset näkevät varmaan Unicefin toiminnan olevan pääosin lipaskeräystä eri paikoissa. Varainkeruusta voisi kenties pyrkiä tuomaan monipuolisempaa. Vastaajilta tuli ehdotukseksi myös, että tuotaisiin kohdemaata enemmän tutuksi suomalaisille esim. kulttuurin ja ruuan kautta.

Vastaajista 5 % ilmoitti olevansa halukkaita osallistumaan Unicefin Porin paikallisryhmän toimintaan mukaan. Opinnäytetyön tavoitteena oli saada Unicefin Porin paikallisryhmän parempi kosketus nuoriin ja täten saamaan heidät enemmän mukaan järjestön toimintaan. Vapaaehtoisuutta tutkineet SOSTE sekä kirkkososiologi Anne Birgitta Pessi olivat väittäneet, että ihmiset liittyisivät vapaaehtoistoimintaan mukaan, kunhan vain heiltä sitä kysyy (SOSTE:n [www-sivut](http://www.soste.fi), 2015, Kivikoski-Hannula, 2013.) Kyselyn lopussa periaatteessa kysyttiin vastaajia osallistumaan Unicefin toimintaan mukaan, ja muutama heistä ilmoittautui mukaan paikallisryhmään. Eli voidaan sanoa, että jossain määrin vapaaehtoisuutta tutkineiden tahojen sana pitää paikkansa. Kuitenkin 5 % on numeraalisesti pieni luku 300 vastanneesta. Luulen, että jos olisi kysytty eri vapaaehtoisjärjestöihin halukkaita, niin vastanneista enemmän olisi jättänyt yhteystietonsa. Jotkut kenties haluaa auttaa toista kohderyhmää, kohdemaata tai ovat kiinnostuneet toisenlaisista vapaaehtoistoiminnoista.

Mitä nyt Unicefin Porin paikallisryhmän olisi hyvä tehdä tämän kyselytutkimuksen tulosten perusteella? Poimin tuloksista kolme eri kehittämisaluetta: vapaa-aika, tietoisuus sekä monipuolisuus.

Paikallisryhmän tarvitsisi päästä enemmän mukaan ihmisten vapaa-aikaan ja kenties samalla työelämään. Tämä voisi onnistua siten, että paikallisryhmä osallistuu eri harrastusjärjestöjen toimintaan mukaan sekä järjestäisivät yhdessä tapahtumia esim. ratsastus ja partiotoiminta. Ihmiset harrastaisivat mitä harrastavatkaan, mutta samalla sillä voitaisiin tehdä hyvää Unicefin kohdemaalle ja – ihmisille.

Kyselyn mukaan vastanneiden tietoisuus järjestön toiminnasta on tyydyttävää ja osa suhtautuu ulkomaille suuntautuvaan vapaaehtoisuuteen epäillen. Eli paikallisryhmän tulisi vielä enemmän panostaa informaatioon ja valistukseen siten, että se saavuttaisi suomalaiset. Lisäksi luottamuksen parantamiseen tulisi panostaa antamalla näyttöä tuloksista mitä tuella on saavutettu ja mihin ihmisten rahat menevät. Unicefin toiminnasta kyllä löytyy vahvaa näyttöä esim. järjestön nettisivuilla ja tiedotteissa, mutta jotenkin niiden tulisi olla enemmän esillä. Kenties myös Suomen Unicefin tulisi suunnata toimintaansa enemmän myös Suomeen?

Luulen, että paikallisryhmän toiminnan isoin harppaus tulisi tehdä vapaaehtoistoiminnan monipuolisuudessa. Tavalliset ihmiset yleensä käsittävät vapaaehtoistoiminnan siten, miten he näkevät sen arkiaskareissa; lipaskeräyksenä. Eli ryhmän tulisi monipuolistaa toimintaansa entistä enemmän erilaisiin toimintoihin ja tapahtumiin.

11 OPINNÄYTETYÖN ARVIOINTI

Kyselyyn osallistuneet kertoivat, että kysely oli nopea täyttää, se oli yksinkertainen ja helppo eikä vienyt paljon aikaa vastaajilta. Kyselyn nähtiin myös käsittelevän tärkeää asiaa ja tutkimusaiheen olevan hyvä. Tutkijana halusin laatia nopea, helpon sekä laadukkaan kyselyn. Mielestäni kyselykaavake pysyi sopivan pituisena ja se oli laadittu selkeäksi ja helpoksi. Arviointini vastaajien määrästä ylittyi reilusti, sillä odotin noin 30 – 50 opiskelijan vastaavan kyselyyn, sen sijaan vastaajia kertyi melkein 300.

Kyselytutkimus olisi voinut toimia paremmin ja tuoda realistisempia tuloksia, jos kysely olisi laadittu laadullisen kyselytutkimuksen mukaan. Määrällinen tutkimus käsittelee tutkimuskysymyksiä pintapuolisesti ja nimensä mukaan määrällisesti. Suppeat vastausvaihtoehdot koettiin osan vastaajien kesken haastavaksi ja täten kysymyksiin ei saatu vastaajien mielestä oikeaa vastausta. Laadullisesta tutkimuksesta olisi tullut enemmän aikaa vievä ja haastavampi kyselytutkimus niin vastaajille kuin myös minulle. Lisäksi joidenkin kysymysten vastausvaihtoehto ”muu” olisi voitu tarkemmin käsitellä.

Loppujenlopuksi koin tutkimuskyselyn onnistuneen opinnäytetyön tavoitteiden sekä tarkoituksen mukaisesti. Kyselytutkimus olisi voinut olla laajempi ja tarkempi. Vastaajat antoivat monipuolista ja rakentavaa palautetta. Näiden palautteiden avulla kyselystä voitaisiin saada entistä parempi näkemys siitä mitä nuoret ovat mieltä Unicefista sekä vapaaehtoistoiminnasta ja täten Unicef voisi kenties saada entistä paremman tuntuman nuoriin aikuisiin. Opinnäyte vei enemmän aikaa ja työtä, mitä olin suunnitellut, mutta olen lopputulokseen todella tyytyväinen. Allekirjoitan kaikki opinnäytetyön kehitettävät asiat sekä vastanneiden antavat rakentavat palautteet.

LÄHTEET

Espoon vapaaehtoisverkoston www-sivut. 2014 viitattu 27.5.2014

<http://www.espoonvapaaehtoisverkosto.fi>

Hasko, S. Penttilä, N. 2012. Kirjallisuuskatsaus vapaaehtoistoiminnasta sosiaali- ja terveysalalla. Laurea amk. Tikkurila. Viitattu 6.7.2015

Helsingin yliopiston www-sivut. 2015. Tutkimusetiikka viitattu 8.7.2015

<https://www.helsinki.fi>

Hiltunen, L. 2009. Validiteetti ja reliabiliteetti. Jyväskylän yliopisto viitattu 9.7.2015

<http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/>

Keskinen, V. 2001. Kiirettä pitää. Helsingin kaupungin tietokeskus.

Kivikoski-Hannula, T. 2013. Vapaaehtoistyöstä virtaa. Sosiaali- ja terveystieteellinen aikakauslehti Tesso. Viitattu 18.3.2015 <http://www.tesso.fi>

Koppan www-sivut. 2011. Määrällinen tutkimus. Jyväskylän yliopisto viitattu

25.3.2015 <https://koppa.jyu.fi>

Koski, M. Paakkunainen, M. 2012. ”AJATUS ON OLLA LÄHELLÄ JUMALAA JA LÄHELLÄ IHMISIÄ” – tutkimus vapaaehtoistyön motiiveista ja siihen sitoutumisesta Suur-Helsingin seurakunnassa. AMK-opinnäytetyö. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Etelä, Helsinki. Viitattu 3.6.2014

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/50036/Koski_Maria_Paakkunainen_Marjaana.pdf?sequence=1

Kurkela, R. 2006. Tilastollinen tiedonkeruu. Tilastokeskus. Helsingin ammattikorkeakoulu Stadia viitattu 24.3.2015 <https://www.stat.fi/virsta/tkeruu/>

Laasanen, J. 2011. Vapaaehtoistyön kansallistaloudelliset vaikutukset. Helsingin yliopisto. Ruralia-instituutti viitattu 3.6.2014.

<http://www.helsinki.fi/ruralia/julkaisut/pdf/Raportteja70.pdf>

Mannerheimin lastensuojeluliiton nuortennetti www-sivut. 2014 viitattu 27.5.2014.

<http://www.mll.fi/nuortennetti>

Mannerheimin lastensuojeluliiton www-sivut. 2014 viitattu 20.5.2014.

<http://www.mll.fi>

McCloughan, P. H. Batt, W. Costine, M. Scully, D. 2011. Participation involunteering and unpaid work. Eurofound-raportin tiivistelmä viitattu 3.6.2014

<http://www.alli.fi/sitenews/view/-/nid/838/ngid/40>

Mukaan! –kampanjaesite. 2013 viitattu 24.1.2015 <http://www.nuorikulttuuri.fi>

Myllyniemi, S. 2009. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aika tutkimus. Opetusministeriö.

Nenäpäivä –kampanjan www-sivut. 2014 viitattu 25.2.2015 <http://www.nenapaiva.fi>

Nuori Kulttuurin www-sivut. 2014 viitattu 24.1.2015 <http://www.nuorikulttuuri.fi>

Opetushallituksen www-sivut. 2013. Tilastolliset menetelmät viitattu 27.3.2015
<http://www.oph.fi/>

Pelastakaa lapset ry:n www-sivut. 2014 viitattu 27.5.2014
<http://www.pelastakaalapset.fi>

Raha-automaattiyhdistyksen www-sivut. 2010 viitattu 18.3.2015 <https://www.ray.fi>

Tilastokeskuksen www-sivut. 2015 viitattu 8.7.2015 <http://www.stat.fi>

SOSTE:n www-sivut. 2015 viitattu 3.7.2015 <http://www.soste.fi/>

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon www-sivut. 2014 viitattu 4.6.2014
<http://sakasti.evl.fi>

Suomen punaisen ristin www-sivut. 2014 viitattu 27.5.2014
<http://www.punainenristi.fi>

Suomen Unicefin vuosikertomus. 2012 viitattu 19.5.2014 <http://www.unicef.fi>

Suomen Unicefin www-sivut. 2013 viitattu 19.5.2014. <http://www.unicef.fi>

Suomen Unicefin www-sivut. 2014 viitattu 19.5.2014. <http://www.unicef.fi>

Suomen virallinen tilasto. Ajankäyttötutkimus. Osallistuminen ja vapaaehtoistyö 2009, 2. Vapaaehtoistyöhön osallistuminen, epävirallinen auttaminen ja luottamus. Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu 3.6.2014.
http://tilastokeskus.fi/til/akay/2009/04/akay_2009_04_2011-09-16_kat_002_fi.html

Varsinais-Suomen nuorisotiedotusportaalin www-sivut. 2014 viitattu 27.5.2014
<http://www.pointti.info>

Vilpas, P. 2013. Kvantitatiivinen tutkimus. Metropolia viitattu 25.3.2015
<http://users.metropolia.fi/~pervil/kvantsu/Moniste.pdf>

Virtuaali ammattikorkeakoulun www-sivut. 2007. Kvantitatiivisen analyysin perusteet viitattu 24.3.2015 <http://www2.amk.fi>

Virtuaali ammatikorkeakoulun www-sivut. 2006. Ylemmän AMK-tutkinnon metodi-foorumi viitattu 8.7.2015 <http://www2.amk.fi>

Yhteiskuntatieteellisen tietoarkiston www-sivut. 2010. Menetelmäopetuksen tietovaranto viitattu 17.4.2015 <http://www.fsd.uta.fi/fi>

OPINNÄYTETYÖN KYSELYLOMAKE (4 sivua)

Samkin opiskelijoiden näkemyksiä vapaaehtoistyöstä ja Unicefista

Ikä:

Sukupuoli

- ☐ Nainen
☐ Mies

Ala jota opiskelet Satakunnan ammattikorkeakoulussa

Oletko mukana vapaaehtoistoiminnassa?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, niin missä vapaaehtoistoiminnassa olet mukana?

Haluaisitko tehdä vapaaehtoistyötä?

- ☐ Kyllä
- ☐ Ei

Koetko vapaaehtoistoiminnan kiinnostavana?

- ☐ Kyllä
- ☐ Ei

Jos vastasit edelliseen kyllä, niin mikä vapaaehtoistyössä kiinnostaa?

Valitse mielestäsi kolme tärkeintä.

- ☐ Auttamisen halu
- ☐ Sosiaalinen kanssakäyminen/ sosiaaliset kontaktit
- ☐ Mieluisa tekeminen/ mieluisa harrastus
- ☐ Ryhmään kuuluminen
- ☐ Uuden oppiminen ja uudet kokemukset
- ☐ Muu:

Jos vastasit edelliseen ei, miksi vapaaehtoistyö ei kiinnosta?

Valitse mielestäsi kolme tärkeintä.

- ☐ Ajanpuute
- ☐ En koe tärkeäksi
- ☐ Taloudellisen tilan aiheuttama esto
- ☐ Liian noloa / en kehtaa
- ☐ Ei ole se "minun juttu"
- ☐ Muu:

Vapaaehtoistyö on tärkeää.

Valitse vastausvaihtoehtoista eniten sinua kuvaava vaihtoehto.

- ☐ Samaa mieltä.
- ☐ Osittain samaa mieltä.
- ☐ En osaa sanoa.
- ☐ Osittain eri mieltä.
- ☐ Täysin eri mieltä.

Kuinka paljon tiedät Unicef järjestöstä?

Valitse vastausvaihtoehdoista eniten sinua kuvaava vaihtoehto.

- ☐ Paljon
- ☐ Jonkun verran
- ☐ Vähän
- ☐ En lainkaan

Kuinka paljon tiedät Porin Unicefin paikallisryhmän toiminnasta?

Valitse vastausvaihtoehdoista eniten sinua kuvaava vaihtoehto.

- ☐ Paljon
- ☐ Jonkun verran
- ☐ Vähän
- ☐ En lainkaan

Unicefin toiminta ulkomailla on tärkeää.

Valitse vastausvaihtoehdoista eniten sinua kuvaava vaihtoehto.

- ☐ Samaa mieltä.
- ☐ Osittain samaa mieltä.
- ☐ En osaa sanoa.
- ☐ Osittain eri mieltä.
- ☐ Täysin eri mieltä.

Unicefin toiminta Suomessa on tärkeää.

Valitse vastausvaihtoehdoista eniten sinua kuvaava vaihtoehto.

- ☐ Samaa mieltä.
- ☐ Osittain samaa mieltä.
- ☐ En osaa sanoa.
- ☐ Osittain eri mieltä.
- ☐ Täysin eri mieltä.

Mihin Unicefin vapaaehtoistoimintaan voisit osallistua?

Valitse yksi tai useampi vaihtoehdoista.

- ☐ Lipaskeräys kaduilla ja kauppakeskuksissa itse kerääjänä.
- ☐ Popup-ravintolan järjestäminen.
- ☐ Anna- ja Toivo -kierrätysnukkejen ompeleminen.
- ☐ Nenäpäivän osatapahtumien toteuttaminen.
- ☐ Lapsen oikeuksista tiedottaminen esim. oppilaitoksissa.
- ☐ En mihinkään edellä mainituista.
- ☐ Muu:

Haluaisitko olla Porin Unicefin paikallisryhmän jäsen?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

Jos vastasit edelliseen kyllä, haluatko että sinuun ollaan ryhmästä yhteydessä?

- ☐ Kyllä
☐ Ei

Jos vastasit edelliseen kyllä, niin kirjoita yhteystietosi. HUOM! Yhteystiedot käsitellään erillään vastauksista.

Kirjoita osioon allekkain Nimi, Puhelinnumero ja Sähköpostiosoite.

Vapaa sana

Tähän voit halutessasi kirjoittaa mielipiteitäsi Unicefista, vapaaehtoistyöstä sekä tästä kyselytutkimuksesta.

Lähetä

Älä koskaan lähetä salasanaa Google Formsin kautta.

100 %. Sait sen valmiiksi.

Palvelun tarjoaa
 Google Forms

Google ei ole luonut tai hyväksynyt tätä sisältöä.
[Ilmoita väärinkäytöstä](#) - [Palveluehdot](#) - [Lisäehdot](#)